၂၀၀၈ ခုနှစ် စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ကဗျာပေါင်းချုပ် ပထမဆုရ
အိပ်မက်တစ်ရာ ကဗျာများ
ရေးသူ – မောင်ဟန်တင့် (ပင်လယ်ဘူး)

အဖ ဦးအေးမောင်၊ အမိ ဒေါ်သိန်းငွေးတို့မှ မွေးဖွားသည်။

မိုးဟန် (ပင်လည်ဘူး) ကလောင်အမည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့သည့် "ပင်လည်ဘူးမြို့မနက်ဈေး" ကဗျာဖြင့် စာပေနယ်သို့ စတင်ရောက်ရှိသည်။ ငွေတာရီ၊ မြဝတီ၊ သွေးသောက်၊ ရှုမဝ၊ စစ်ပြန်၊ စာပေလုပ်သား၊ သပြေ၊ နဝဒေး၊ မြားနတ်မောင်၊ သင့်ဘဝ၊ တေဇ၊ တို့ကျောင်းသား၊ လူငယ်၊ လုပ်သား၊ တောင်သူလယ်သမား စသည့် မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်တို့တွင် ကဗျာများ ရေးသားခဲ့သည်။

"အလှမှန်ကူကွက်" ကဗျာနှင့် "သည်မီးအိမ်" ကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို ဒေသကောလိပ် သင်ရိုးကဗျာများ၌ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

အောင်သန့် (ပင်လည်ဘူး) ကလောင်ခွဲဖြင့်လည်း ကဗျာများ ရေးသားသည်။

အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးလျက်ရှိပြီး စာသင်ကြားခြင်း၊ ကဗျာရေးသားခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

အမည်ရင်း ဦးဟန်တင့် ဖြစ်သည်။

နေရပ်လိပ်စာ - ဈေးလမ်း၊ မြို့မရပ်၊ ပင်လည်ဘူးမြို့၊
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။

အိပ်မက်တစ်ရာကဗျာများ ■ မောင်ဟန်တင့် (ပင်လည်ဘူး)

စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ

အိပ်မက်တစ်ရာ
ကဗျာများ

မောင်ဟန်တင့် (ပင်လည်ဘူး)

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ကဗျာပေါင်းချုပ် ပထမဆုရ

tydfufwpfm

ကဗျာများ

မောင်ဟန်တင့် - ပင်လည်ဘူး

တည်းဖြတ်စီစဉ်သူ - ဦးစန်းတင့် (တက္ကသိုလ် ဆန်းတင့်နိုင်)
စာတည်း (တာဝန်ခံ)

အဖုံးပန်းချီ - ညီညီ

စာပေဗိမာန်ထုတ် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ-၅၀၀

တန်ဖိုး (   ) ကျပ်

ပုံနှိပ်ရေးနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း
စာပေဗိမာန် စာတည်းမှူးချုပ်က
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၄၉၂ ဖြင့် ပုံနှိပ်၍
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၉၁၁ ဖြင့်ထုတ်ဝေသည်။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

* ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး .... ဒို့အရေး
* တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး .... ဒို့အရေး
* အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး .... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
* အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
* ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
* ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
* ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
* ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
* နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။
* အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
* မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
* တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

မာတိကာ

စဉ်	ခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၁။	ကဗျာဖြင့် ရှင်သန်ခြင်း	၁
၂။	နေခြင်းရသ	၃
၃။	ပန်းပကတိ	၅
၄။	ပွင့်သစ်မြ အလှဥယျာဉ်မှူး	၇
၅။	မောတောင်တန်းက ရှမ်းပွဲတော်	၉
၆။	မဟူရာအလှနဲ့ ညအလင်္ကာ	၁၁
၇။	အိပ်မက်တစ်ရာ (၁)	၁၃
၈။	လွတ်လပ်ပန်းမွန် တို့တာဝန်	၁၄
၉။	တို့နိုင်ငံ	၁၆
၁၀။	မြစ်တစ်စင်းရဲ့ ဂီတ	၁၇
၁၁။	ကဗျာချစ်သူ	၂၀
၁၂။	အလင်းရှာ စာကြည့်တိုက်	၂၂
၁၃။	မိဘတို့ဝန် မေတ္တာမွန်	၂၄
၁၄။	ရာဇကုမာရ်နှင့် ကျွန်တော်	၂၆
၁၅။	ပင်လည်ဘူးမြို့မှ ကြိုဆိုပါ၏	၂၈
၁၆။	စော်ဘွားစေတီတော် ခြေရင်း၌	၃၀
၁၇။	အမေမရှိမှ	၃၂
၁၈။	ဇာစ်မြစ်	၃၄
၁၉။	အိပ်မက်တစ်ရာ (၂)	၃၆
၂၀။	ဧည့်သည် သုံးယောက်	၃၇
၂၁။	ရှက်ပြုံး	၃၉
၂၂။	မဟာသူရဲကောင်း	၄၁
၂၃။	ဝန်းသိုစော်ဘွား ဦးအောင်မြတ်	၄၃
၂၄။	ဆည်းဆာအိမ်မှ မိနှင့်ဖ	၄၅
၂၅။	အရိပ်	၄၇
၂၆။	တောင်ပေါ်လမ်းရဲ့ လွမ်းလက်ဆောင်	၄၈
၂၇။	ဂုတ်တွင်း	၅၀
၂၈။	ဟေမန္တရဲ့ ကကြိုးကဗျာ	၅၂
၂၉။	အိပ်မက်တစ်ရာ (၃)	၅၄
၃၀။	အလွမ်း	၅၅
၃၁။	အမာရွတ်	၅၇
၃၂။	ကြွေပျက်သွားသော အလင်းတစ်စ	၅၈
၃၃။	အတိတ်လွမ်း	၆၀
၃၄။	မူဆယ်	၆၁
၃၅။	ဂန္ထဝင်အမေ	၆၃
၃၆။	မကြာဖြူ	၆၆
၃၇။	မေတ္တာလှိုင်း	၆၉
၃၈။	အိပ်မက်တစ်ရာ (၄)	၇၁
၃၉။	မမိုတ်မသုန်	၇၂
၄၀။	ရေချမ်းစင်	၇၃
၄၁။	ရှင်သန်ခြင်း ဒဿန	၇၅

စဉ်	ခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၄၂။	စည်းခြားခံရသော အတ္တ	၇၆
၄၃။	သူ့အပြုံး	၇၈
၄၄။	မာယာ	၇၉
၄၅။	အရိပ်အယောင်	၈၀
၄၆။	နွေအလင်း	၈၁
၄၇။	ကဗျာဆရာ၏ ဝေဒနာ	၈၂
၄၈။	ဖြစ်တည်မှု	၈၃
၄၉။	မူးလက်ဆောင်	၈၄
၅၀။	နွေကို ဆေးကြောခြင်း	၈၆
၅၁။	တစ်ခုသော ပန်းဥယျာဉ်	၈၈
၅၂။	ကြိမ်ပုခက်ကလေး	၈၉
၅၃။	အခန်းဆက်ည	၉၁
၅၄။	ဆရာ	၉၃
၅၅။	သမိုင်းပွဲတင်သံ	၉၅
၅၆။	ကမ္ပည်း	၉၇
၅၇။	မျိုးဖျက်ရန်သူ	၉၈
၅၈။	ရှင်သန်ခြင်း မျက်နှာ	၉၉
၅၉။	ဘလ္လာတိယ အလွမ်း	၁၀၀
၆၀။	က္ကေ ဲနွ့	၁၀၂
၆၁။	ကဗျာဆရာတစ်ယောက်၏ ဖြောင့်ချက်	၁၀၃
၆၂။	အိပ်မက်တစ်ရာ (၅)	၁၀၆
၆၃။	သက်သေ	၁၀၇
၆၄။	မှတ်သုံခေါ်သံ	၁၀၈
၆၅။	မောင်ကောက်	၁၀၉

စဉ်	ခေါင်းစဉ်	စာမျက်နှာ
၆၆။	အရှိတရား	၁၁၁
၆၇။	လျှောက်လှမ်းရှင်သန် ဘဝမှန်	၁၁၂
၆၈။	ချစ်သောကဗျာ	၁၁၄
၆၉။	ရေခံမြေခံ ဘဝမှန်	၁၁၅
၇၀။	အိပ်မက်တစ်ရာ ရွှေကဗျာ	၁၁၆

uAsmjzifhESifhoefjcif;

- တစ်ခါ တစ်ခါ
  ရင်ထဲမှာ သောက။
  ကဗျာဆို ချိုတဲ့တေးကြောင့်
  နွေးထွေးရှင်ပျ။

- တစ်ခါ တစ်ခါ
  ရင်ထဲမှာ ဒေါသ။
  ကဗျာဆို ချိုလွင်တေးကြောင့်
  ငြိမ်းအေး ကြည်မြ။

- တစ်ခါ တစ်ခါ
  ရင်ထဲမှာ အလွမ်းစ။
  ကဗျာဆို တေးချိုလုစ်တော့
  နှစ်သိမ့်ပါရ။

- ခါတစ်ခါ တစ်ကိုယ်တည်း
  အထီးကျန် သစ်ငုတ်တို။
  ရင်ထဲမှာ ဒဏ်ရာရ
  စိတ်က ညှိုးညို။

ကဗျာတေး ချိုချို
ဆိုပါရ ခဏတွင်း။
နွေမပီ အလှတောမှာ
နေမတည် ဘဝအမောရယ်တို့
လျှော့ကျ ချက်ချင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

aejcif&o

- နေကလည်းနေ
  အပူဝေမျှ၊ သူခြွေချလျက်။

- နေမင်းတစ်ဆူ၊ လေပြင်းပူ၏
  ပူလောင်ခြင်းမှာ၊ ဓမ္မတာမို့
  ပူပါဘိခြင်း၊ ညည်းညူရင်းလည်း
  နေမင်းသူ့ကို၊ ပြစ်မဆို။

- လကလည်းလ
  ရွှန်းမြအလင်း၊ ထွန်းပဝင်းလျက်။

- လမင်းချိုမြ၊ အပျိုမနှယ်
  ပြုံးစနထွေး၊ ချမ်းမြအေး၏
  အေးချမ်းခြင်းလျှင်၊ သူရုပ်သွင်မို့
  ကြည်လင်ဘိခြင်း၊ တေးဖွဲ့ရင်းလည်း
  လမင်းသူ့ကို၊ ချစ်မပို။

- နေနှယ်လနှယ်၊ အမြစ်တွယ်လျက်
  ရစ်နွှယ်ယှက်ဖြာ၊ နေခဲ့ကြပြီ

ကမ္ဘာဘဒ္ဒ၊ သည်လောကဝယ်
ဘဝကိုဖြည့်၊ အသိကိုဖွေ
သတိစေသော်
နေခြင်းရသ၊ တဒင်္ဂ၌
အလှမြင်ခဲ့ ပါလေပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

yef;yuwd

သမီးလေး ဖြူပြာ
မူရာက ကြည်အေး။
တီတာတာ ခွန်းနွဲ့လို့
ညွှန်းဖွဲ့တတ်သေး။

သမီးလေး ချစ်စဖွယ်
ရစ်တွယ်လို့ ခိုစီး။
မှုန်နံ့သာ ချွေးမစို့
မွှေးလို့ မငြီး။

သမီးလေး စူစွာစွာ
ပူဆာတဲ့ နှုတ်ခမ်း။
ဖေ့ရင်ခွင် အတင်းငေ့
ငြင်း၍ မစွမ်း။

အဖေ့မှာ ခေါင်းကုတ်လို့
ပေါင်းအနုတ် ဝေဒနာ။
စားဝတ်နေ အဖြေထုတ်
ဘဝပုစ္ဆာ။

သမီးလေး ဖြူပြာ
သူဘာမှ မသိ။
သူ့အသွင် ဖြူစင်လန်း
ပန်းပကတိ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

yGHopjfr t vS, s0frLS;

- နာဂတောင်တန်း၊ တောင်ပေါ်လမ်းဟာ
  ပင်ပန်းဆင်းရဲ၊ လွန်ခက်ခဲသတဲ့။

- အဆင်းလည်းခက်၊ အတက်လည်းကြမ်း
  တန္ဓမ်းနယ်နယ်၊ စိတ်အားငယ်သတဲ့။

- ကြည့်လေရာရာ၊ တောင်တန်းပြာနဲ့
  ရင်မှာ ငွေ့ငွေ့၊ အလွမ်းဝေ့သတဲ့။

- မျှော်လေရာတိုင်း၊ တိမ်တွေဆိုင်းလို့
  ရင်လှိုင်းလှုပ်ခါ၊ လွမ်းရိပ်ဖြာသတဲ့။

- သူငယ်ချင်း
  မင်းရေးတဲ့စာ၊ ဖတ်ရပါသည်
  နာဂတောင်တန်း၊ ခရီးကြမ်းနှင့်
  ဟိုလွမ်းသည်လွမ်း၊ မင့်အလွမ်း။

ဩ သူငယ်ချင်း
မင်းရေးတဲ့စာ၊ ငါဖတ်ပါရင်း
ရင်မှာအကြင်နာ၊ ကိုယ်ချင်းစာ၏
နာဂတောင်တန်း၊ စာသင်ခန်းဝယ်
လွမ်းရုပ်ကိုဖယ်၊ ပြုံးရိပ်သွယ်လျက်
နုနယ်ပျိုမျစ်၊ ဖူးပုရစ်တို့
ပွင့်သစ်လေအောင်၊ မွှေးစေအောင်ဟု
ပျိုးထောင်ကြည်နူး၊ ဉယျာဉ်မှူးအလှ
မင်းဘဝတွက်
ရင်မှ လှိုက်တုန်၊ ပီတိဟုန်ဖြင့်
ဂုဏ်ယူပါတယ် သူငယ်ချင်း။ ။

[မောင်လွန်းမြိုင်(ပင်လယ်ဘူး)သို့]

❖ ❖ ❖ ❖

armawmifwefu &Sfy@Gwmf

ဩ ဗေထုံထုံ မြေတုန်စောင်းစေတော့
“နှောင်းဗေနှောင်း” စီစီညံ့
ရှမ်းအိုးစည်သံ။
စည်းချက်နဲ့ တီးလက်မှန်
လွှင့်ပျံ့လို့ ကြည်မြ။
ရှမ်းတိုက်ပုံ ဘောင်းဘီပွနဲ့
ခွေးကျချင်ကျ။

ဩ ရှမ်းပျိုဖြူ မူရာနွဲ့
ပျူငှာတဲ့ မျက်နှာ။
ညီတညာ ကြည်သာတိမ်း
ယိမ်းက လျက်ပါ။
ချစ်စဖွယ့် ရိုးရာ
ရင်မှာတဲ့ ပီတိ။
ချစ်ခင်စွာ နှစ်စဉ်နွဲ
စွဲတင်ငြိငြိ။

ရှမ်းရိုးရာ ဓားနှစ်လက်နဲ့
သိုင်းကွက်နင်း ခက်ထန်ထန်
သိုင်းကတဲ့ဟန်။
ဇာတိသွေး ဇာတိမာန်
နိုင်ငံရဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်။
အမျိုးဂုဏ် ဘယ်မစောင်းအောင်
ထိန်းကျောင်း တည့်မတ်။

လနတ်တော် သည်ချိန်ဆန်းရင်ဖြင့်
ရှမ်းပွဲနေ့ တူပျော်ပျော်
ကျင်းပပွဲတော်။
အေးမြတဲ့ တောင်ပေါ်
ငါခေါ်တော့ သူထူး။
တိုင်းရင်းသည်ရွာ
ရိုင်းပင်း ညီတညာနဲ့
ကြည်သာသာ တောင်ပေါ်ပန်းရယ်တို့
နီပြာဝါ ရောင်စုံလန်းလို့ရယ်
ချမ်းမြကြည်နူး။ ။

[မူဆယ် ရှမ်းပွဲနေ့သို့ အမှတ်တရ]

❖ ❖ ❖ ❖

r[&mtvSnftvuf

နေ့ခါနေမင်း၊ ရွှေပြတင်းမှ
အလင်းတစ်စ၊ သွန်ကြဲချပြီး
ညခါပုန်းအိပ်၊ တံခါးပိတ်၏။

နေ့တံခါးပိတ်၊ သူပုန်းအိပ်ချိန်
မှိတ်တုတ်သွယ်လင်း၊ ကြယ်တစ်သင်းတို့
ညခင်းမျက်ရွှဲ၊ စိန်လည်ဆွဲလို
သီတွဲလှုပ်ခတ်၊ တဖျပ်ဖျပ်။

တစ်ရံတစ်ခါ၊ ဝတ်ရုံပြာနှင့်
မျက်နှာဝင့်ထည်၊ လမင်းငယ်လေး
အလည်အပတ်၊ ရောက်လာတတ်၏။

တစ်ခါတလေ၊ တိမ်တစ္ဆေက
ငွေလမင်းလေး၊ ကြောက်လန့်ပြေးအောင်
မျက်မှေးလျှာထုတ်၊ မှုန်ကုပ်ကုပ်ဖြင့်
မည်းပုပ်တိမ်ကြား၊ ဝှက်ကစား၏။

✍ တစ်ရုံတစ်ည
လမင်းနယ်ကူး၊ အလည်ကျူးချိန်
မဖူးကြယ်စ၊ အမှောင်ကျလျက်
မိုးညချုန်းချုန်း၊ အမှောင်ဆုံးဝယ်
ပိုးစုန်းကြူးလက်၊ တအားတက်ဖွယ်
ပြိုးပြက်ရဲရဲ၊ အမှောင်ခွဲ၏။

✍ နေမရှိလည်း
ည၏ဖော်ချင်း၊ ကြယ်တစ်သင်းနှင့်
လမင်းပွင့်ဦး၊ ပိုးစုန်းကြူးတို့
ထူးခြားညင်သာ၊ အလင်္ကာဖြင့်
တန်ဆာဆင်ခဲ့ ကြလေပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tydfufwvpf7m (1)

✍ အိပ်မက်က တစ်ရာ
ကဗျာမှာ တစ်ပါဒ။

✍ ပွင့်ကာရန် သီ,မစွမ်းနိုင်ဘု
ပန်းတဲ့ ဘဝ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

vGifvyyfefrEfwdwm0ef

- ရှုံးနိမ့်ဖူးမှ
  မှုံးမိုက်လွမ်းသက်၊ ခြောက်အိပ်မက်နှင့်
  မျက်ရည်ဝဲရင်း၊ အောင်နိုင်ခြင်းကို
  ပြင်းပြင်းပြပြ၊ သတိရ၏။

- ကြေကွဲဖူးမှ
  လူးလွန့်ရော်ရမ်း၊ ပင့်သက်နွမ်းနှင့်
  လွမ်းပွင့် ခြွေရင်း၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းကို
  ရင်တွင်း တ,သ၊ သတိရ၏။

- ငတ်မွတ်ဖူးမှ
  ရှူးငန်းလန့်ကြောက်၊ မျက်တွင်းဟောက်နှင့်
  ဆောက်တည်မဲ့ရင်း၊ ဝပြောခြင်းကို
  ရင်တွင်းတောင့်တ၊ သတိရ၏။

- တို့မြန်မာလူ့ျင်
  တစ်ခါရှေးက၊ ကျွန်ဘဝဟု
  သွေးခမြေလူး၊ ကြုံရဖူးပြီ

စူနစ်မြုံမြုံ၊ ဇာတိမာန်ဖြင့်
သွေးသံသက်နှင်း၊ သတိတင်းမှ
ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ဌာန်၊ ကိုယ့်နိုင်ငံဟု
ရှင်သန်တည်တံ့၊ အရှည်ခန့်ကာ
ကြံ့ခိုင်ယုံမှတ်၊ ဂုဏ်ဒြပ်နှင့်
လွတ်လပ်အစဉ် ရှိလိမ့်တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wHifH

မြန်မာပြည်ဟု
ရှည်ခဲ့အခွန်၊ လွန်ခဲ့အလံ
ဇာတိမာန်နှင့်
နိုင်ငံတည်ဆောက် ခဲ့ကြပြီ။

မြန်မာမျိုးဟု
ထိုးခဲ့မော်ကွန်း၊ ထွန်းခဲ့မာန်ဟုန်
ဇာတိဂုဏ်နှင့်
ယုံကြည်ခိုင်မြဲ ခဲ့ကြပြီ။

ချစ်ကြိုးဖွဲ့နှောင်၊ တို့ပြည်ထောင်တည့်
နှောင်လည်းအတူ၊ ညီလည်းကူကာ
ကြည်ဖြူနိမိတ်၊ ရည်တူဟိတ်ဖြင့်
တစ်ကျိတ်တစ်ခဲ၊ တစ်စိတ်ထဲလျှင်
ဖွဲ့ဝင့်မာန်ချီ၊ တွဲလက်ညီသော်
ဤမြေဤရွာ၊ "ပြည်မြန်မာ"ဟု
သံဝါခန့်ကျန်း၊ ပွဲတင်လွှမ်းလျက်
ဥဒါန်းကျူးနိုင် ကြမည်ပါတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

jrpfwpfpif&JUD

မမြင်ဖူး မူးမြစ်ထင်။
စီးလာတဲ့ ချောင်းကလေး
စိမ့်အေးကြည်လင်။
"မူးမြစ်"လို့ ခေါ်တွင်
အမြင်မှာ ငယ်သနဲ့။
တောလျှိုမြောင် တောင်ချိုင့်ဝှမ်း
သူ့လမ်းပါကွဲ့။

ကနန်းမြေ "ရွှေကျောင်း*" က
ရေကြောင်းစ မြစ်ဖျားခံ
ဘူမိနက်သန်။
မိုးများတော့ ရေလျှံ
ဒေါထန်တဲ့ မြစ်ကလေး။
ကြောက်စရာ မာန်အရှိန်နဲ့
လှိုင်းထတတ်သေး။

ကနန်းမြေ ယာလုပ်သားတို့
ဝါးခုတ်လို့ ဖောင်ဖွဲ့ယူ။

မှုးမြစ်ငယ် သူ့ရေစီးမှာ
ခရီးတူတူ။
နွမ်းပါးလို့ မညည်းညူ
ဖြူစင်တဲ့ ဘဝ။
မှုးမြစ်ရေ ဘယ်မခန်း
ကနန်းအလှ။

ဖ ဆောင်းအဝင် ရေကျတော့
မြေဆွလို့ ထွန်ရေးငင်။
သဲသောင်ခုံ မြေအနုမှာ
ရွှေဥမယ့်သွင်။
စိုက်ပျိုးကြ စုံအလင်
ခုံမင်လို့ ကြည်နူး။
မှုးမြစ်ငယ် အကျိုးပြု
သူ့ရဲ့ကျေးဇူး။

ဖ ကနန်းမြေ ဟိုအဝေးက
မြစ်ကလေး ခပ်ငယ်ငယ်။
သူ့ရေလျှဉ် သူ့ရေကြော
စီးမျောယုက်သွယ်။
မြင်ဖူးမှ ယုံစဖွယ်

ငယ်သော်လည်း လှပါ၏။
သူ့ဂုဏ်အင် သူ့သမိုင်း
တိုင်းသိ ပြည်သိ။ ။

* မှုးမြစ်ဖျားခံရာ "ရွှေကျောင်းရွာ"

❖ ❖ ❖ ❖

uAsmcspfbl

ရင်ထဲမှာလှိုင်း၊ ရစ်သိုင်းဖွဲ့လာ
ကဗျာလေ့ကလေး၊ ဝေးဝေးသို့ခွာ
ရွှက်လွှင့်ညင်သာ၊ အဏ္ဏဝါခရီး
ညှင်းသွဲ့လေပြေ(ပြည်)၊ တေးနွဲ့ဝေ
ခွန်းခြွေသီဖွဲ့ ညည်းသည်နှင့်လေး။

တိမ်ပြာခိုစီး၊ ခရီးဝေဟင်
ကဗျာငှက်ကလေး၊ မြကျေးတမာသွင်
သီကျူးသံစဉ်၊ ရင်မှာ ဖွဲ့ပျိုး
ဝေ့ဝဲမြူးပျံ၊ မိုးထက်ယံ
တောင်ပံရိုက်ခတ် နှိုးသည်နှင့်လေး။

ရင်ထဲမှာမိုး၊ ဖြိုးဖြောက်ရွာစွေ
ကဗျာပွင့်ဦး၊ ဖူးသစ်ငုံစီဝေ
မိုးစက်တင်လေ၊ ပြေစင်သွန်ကြဲ
စိမ်းရွှက်ရိုးတံ၊ လူးလွန့်ပျံ
ရန်းကန်ရှင်သန် ရဲသည်နှင့်လေး။

ရင်မြေလွှာထဲ၊ ဖြန့်ကြဲဝတ်မှုန်
ကဗျာပန်းခင်း၊ သင်းမြဝတ်ရည်ငုံ
မွှေးရနံ့ထုံ၊ ရောင်စုံ ဝင့်မြူး
အလှစီခြယ်၊ ပန်းပင်လယ်
ဘယ်ညာယိမ်းနွဲ့ လူးသည်နှင့်လေး။

အလင်္ကာဖူးလွှ စာဆို နှစ်သက်ရည်။
ရင်မှာ အရူးတမျှ ကဗျာကို ချစ်မက်သည်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

]]tvif;&Gjpmlunfwkdf

ကုက္ကိုပင်ရိပ်၊ ရွာဦးထိပ်
စိတ်လက်ညီတူ၊ ဝိုင်းဝန်းကူ
တိုင်ထူဝါးကပ်၊ ဇလီသတ်
တစ်ထပ်ရိုးရိုး၊ သက်ငယ်မိုး
တင့်နိုးအလှ၊ ကြွရရွ
လောကပြတင်း ဖွင့်လေပြီ။

သေသပ်ညီညာ၊ "အလင်းရှာ"
စာလုံးတံဆိပ်၊ ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်
ခေါင်းညိတ်သူငါ၊ ဝိုင်းကြည့်ကာ
ကြည်သာရွှင်ပြုံး၊ တရုန်းရုန်း
စည်းလုံးပျော်ပျော်၊ ကြွားဝင့်မော်
အကျော်တစော ပြောလေပြီ။

သူလည်းစာဖတ်၊ ငါစာဖတ်
ကိုယ်ဖတ်သည့်စာ၊ မမောပါ
ပြောကာဝေငှ၊ အားမရ

လောကကြေးမုံ၊ ဇာတ်လမ်းစုံ
ဖူးငုံရွက်နု၊ စာမျက်ရှု
ဥယျာဉ်တံခါး ပွင့်လေပြီ။

"အလင်းရှာ"ရိပ်၊ တံစက်မြိတ်
စိတ်လက်ကြည်ယုံ၊ တို့ခိုလှုံ
ပုံပြင်နိပါတ်၊ ဝတ္ထုဖတ်
သုံးသပ်ပြည့်ဝန်၊ အသိမွန်
တွန်ကျူးနှုတ်ဆက်၊ "အလင်းငှက်"
ဖြန့်ကြက်တောင်ပံ၊ ဝေ့ဝဲပျံ
မိုးယံသို့ချဉ်း၊ တေးသီရင်း
သီချင်းလက်ဆောင် ပါးလေပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rdowfaewfarwåreG

- ငါ့ခြံစည်းရိုး၊ ပေါက်ပျက်ကျိုးသော်
  မိုးတိုးမတ်တတ်၊ ဟိုသည်ရပ်လျက်
  ခိုကပ် သွေ့ခွာ၊ မနေသာပြီ
  တာဝန်ငါ့လက် မှာတကား။

- ဝင်းခြံစည်းရိုပ်၊ မြက်ပေါင်းပိတ်သော်
  ရိတ်ဖြတ်ထွင်ခုတ်၊ ရှင်းပယ်နုတ်ရ
  ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ၊ မမှိုင်သာပြီ
  တာဝန်ငါ့ကိုယ် မှာတကား။

- မိုးကာကျိုးကျဲ၊ မလုံလဲသော်
  ရှောင်လွှဲနှုတ်ဆိတ်၊ မျက်စိပိတ်လျက်
  တိတ်တိတ်ဝေးရာ၊ မပြေးသာပြီ
  တာဝန်ငါ့ခေါင်း မှာတကား။

- သြော် -
  တစ်အိုးတစ်အိမ်၊ မညှိုးမှိန်အောင်
  ချိန်နှင့်အမျှ ဝီရိယနှင့်
  ဘဝမြှုံးမိ၊ ရုန်းခဲ့သိမှ
  မိဘတို့ဝန်၊ မေတ္တာမွန်ကို
  ကျွန်တော် နားလည်ခဲ့တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

&mZuk&m&ESfuRefawmf

(၁)

၍ ပုဂံရွှေပြည်
စည်သံလည်းဆိတ်၊ မောင်းသံတိတ်လျက်
စိတ်လက်ညှိုးချုံး၊ ကြိမ်မီးအုံးသို့
နှလုံးမြည့်ကျည်း၊ ရှိုက်ငိုညည်းကြ
မင်းကြီးကျွန်စစ်၊ ပြည်ချစ်ဘုရင်
ရွှေနန်းရှင်လျှင်
နေဝင်လုနီး၊ ရောဂါသည်း၍
ဆည်းဆာတံခါး ရောက်လေပြီ။

၍ မွေးသဖခင်၊ ကျေးဇူးရှင်ဟု
ရင်နှင့်အမျှ၊ ပူသောကနှင့်
"ရာဇကုမာရ"၊ သားလှသည်းချာ
အလိမ္မာလျှင်၊
သိင်္ဂါရွှေဥ၊ ဆင်းတုတစ်ဆူ
သွန်းတော်မူကာ

လှူဒါန်းအမျှ၊ ရေစက်ချခဲ့
ဖခမည်းတော် ရစေသော်။

(၂)

၍ "အဖေမမာ၊ အမြန်လာ"တဲ့
သည်စာကြေးနန်း
လှုပ်ယမ်းချေမွ၊ မိုးကြိုးခသို့
သောကမီးတောင်၊ ပေါက်ကွဲလောင်ပြီ
သားမောင်မျက်ရည်၊ ဖြေမဆည်။

၍ ကျေးဇူးကြီးလှ၊ အို အဖဟု
တွေးဆလေတိုင်း၊ သောကလှိုင်းနှင့်
အရိုင်းကြမ္မာ၊ မကြံ့သာလည်း
ရင်မှာ သွန်းထု၊ အနုလက်ာ
ဉာဏ်ကဗျာဖြင့်
ခါခါဦးခိုက်၊ ပူဇော်လိုက်၏
သည်းလှိုက်ချွေဆု၊ သားကောင်းမှုကို
သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ပါအဖေ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

yifvnfbl;rdbUSudqdk\

မြို့ကလေး ငယ်ငယ်။
တောလျှိုမြောင် တောင်ချိုင့်ဝှမ်းနဲ့
လမ်းက မလွယ်။
စစ်ကိုင်းတိုင်း အထက်နယ်
ဆက်အသွယ် ခက်ခဲ။
လာလိုလျှင် အနီးကလေး
မဝေးပါဘဲ။

မြို့ကလေး ငယ်ငယ်။
ရှမ်းဗမာ ကတူးကနန်းတို့
ကူးသန်း ရက်ရှယ်။
ပြောလိုက်ရင်"ညယ်"
ဝဲတယ်လို့ ဆိုကြ။
ကိုယ့်ရိုးရာ ကိုယ့်စကားမို့
နားမှာ ချိုမြ။

မြို့ကလေး ငယ်ငယ်။
သာသနာ ရောင်ဝါဝင်း
ထိန်လင်းတဲ့ နယ်။

"ရွှေကျောင်းကြီး" ခံ့ထည်ထည်
အံ့စဖွယ် ဂုဏ်ဒြပ်။
ဘုရား အဆူဆူတို့
ကုန်းကမူ မြို့ဝင်ထိပ်မှာ
အေးရိပ်ထင်ဟပ်။

မြို့ကလေး ငယ်ငယ်။
မူးမြစ်ငယ် သူ့နှုတ်ခမ်းမှာ
ထိနမ်းကျီစယ်။
ဆန်စပါး အလျှံပယ်
မှန်တကယ် ကြွယ်သမို့။
စည်ပြောသံ ခြိမ့်ခြိမ့်အုန်း
စည်းလုံးတဲ့မြို့။

မြို့ကလေး ငယ်ငယ်။
တောဆန်ဆန် တောဓလေ့နဲ့
တောငွေ့ မပြယ်။
"လာခဲ့ပါ့ ညယ်"
ညှို့သည်ကို လက်ကြိုကမ်း။
ချောင်ထဲနေပေမယ့်
နှောင်တည်းဝေ အချစ်ပန်းတွေနဲ့
ချမ်းမြမြ လန်း။ ။

apmfbm;Gapwaw Dwmfajc&if;ü

“ပင်လည်ဘူး”၏၊ မြို့ဦးအဝင်
ရှုမြင်မဆုံး၊ အင်တိုင်းကုန်းဝယ်
ထုံးဖွေးဖွေးညီ၊ မွေသရီနှင့်
စေတီတစ်ဆူ ရှိလေသည်။

သည်စေတီကား
စော်ဘွားမည်မှတ်၊ “ဦးအောင်မြတ်”လျှင်
ပန်းကပ်မီးလှူ၊ အောင်တော်မူရန်
ကြည်ဖြူစိတ်ညီ၊ နိဗ္ဗာန်ရည်လျက်
တည်ခဲ့ပူဇော်၊ စေတီတော်။

ထီးသုဉ်းနန်းကျ၊ ကျွန်ဘဝတည့်
မခပြီဘူး၊ သေမထူးဟု
ဦးလည်မသုန်၊ ဇာတိဂုဏ်နှင့်
ပုန်ကန်ထောင်ထား၊ ဝံ့ဝံ့စားခဲ့
စော်ဘွားဇာနည်၊ ဘာမထီလျှင်
သည်စေတီရိပ်၊ သည်ကုန်းထိပ်၌
ဓိဋ္ဌာန်ရည်စူး၊ ပြုခဲ့ဖူးလိမ့်။

ထီးမဲ့နန်းပျောက်၊ ကျွန်သပေါက်ဟု
မထောက်မထား၊ နားမှာခါးစွ
ဓားဆွဲလုံ့ဝင့်၊ ရင်ကိုဖွင့်ခဲ့
ရဲရင့်မာန်ချီ၊ အာဇာနည်လျှင်
သည်စေတီဦး၊ ခြေတော်မှူး၌
စူးနစ်ခိုင်မာ၊ တိုင်တည်ပါရင်း
သစ္စာထူးထူး၊ ဆိုခဲ့ဖူးလိမ့်။

ဩော်. . . ဆည်းလည်းသံလွင်၊ တချွင်ချွင်နှင့်
ဆွတ်ကျင်လှိုက်ဖို၊ လွမ်းလိုလိုလျှင်
ဟိုသည်ရော်ရမ်း၊ မျှော်ယောင်တမ်းခိုက်
စွမ်းခဲ့တော်လှန်၊ “ဇာတိမာန်”ဟု
လှိုင်းထန်ရင်တွင်း၊ ဦးဆံတင်းသည်
မြူနှင်းဝေစေ တစ်ညနေခင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t ar r&ÐS

- "နောင်တ" ဆိုတဲ့ စကား
မကြားပါရစေနဲ့ အမေ။

- ဘယ်နေရာအိပ် အိပ်
ဘယ်အရိပ် ခိုခို
"အမေ" ဆိုတဲ့ ခေါ်သံများ
ကြားလိုက်စဉ် ရင်မှာနင့်
လွမ်းပွင့်ဝေဝေ။

- ဘယ်လိုဖြေမလဲ အမေ
ကျွန်တော်လေ အပူသည်ကြီး။

- အမေရှိစဉ်က
နေမိနေရာ အပျော်အပါးတွေနဲ့
ပေတီပေကာ မလျော်ကြားသူမို့
"နားမထောင် သားတစ်ကောင်အမိုက်" ရယ်လို့
စကားဆောင် ကြားယောင်လိုက်ပြန်တော့

သည်းခိုက် အမှန်မြင်ခဲ့
လှံတံကျင် ရင်မှာဆွသည့်နှယ်
(အမေ့သားမှာလေ)
သောကဖိစီး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

Zmpjfrpf

✍ နေ့စဉ်ရောက်လာ၊ သတင်းစာကို
လှန်ကာလှောကာ၊ ကြည့်လိုက်ပါတိုင်း
ရင်မှာမချို၊ စုတ်သပ်မိ။

✍ ဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘယ်ရပ်ထံမှာ
လုပ်ကြံဖောက်ခွဲ၊ ဗုံးပေါက်ကွဲ၍
သေပွဲဝင်ကြ ရှာသတဲ့။

✍ ဗုံးဆန်ခါးပတ်၊ ကိုယ်မှာပတ်၍
သတ်ရဲ သေရဲ၊ တမင်ခွဲသတဲ့။
ဗုံးပေါင်းဒါဇင်၊ ကားပေါ်တင်၍
ရုံးပြင်စျေးနား၊ လူအုပ်ကြားမှာ
သားတုံးသွေးစ၊ ပွက်ပွက်ထအောင်
ချေမွဖောက်ခွဲ၊ လွင့်ပျံကြသတဲ့။

✍ ဘုရား ဘုရား၊ ဘုရား တ,ရင်း
သက်မခါခါ၊ ပင့်သက်ဖြာမိ

ကမ္ဘာသတ္တ၊ သည်လောကဝယ်
လောဘ ဒေါသ၊ မောဟ မွမ်းမံ
"စနက်တံ"နှင့်
ဗုံးဆန်မိုမောက်၊ တောင်လိုပေါက်သည်
ကြောက်ဖွယ်လိလိ ပါတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tydfrufwfvpf&m(2)

အိပ်မက်က တစ်ရာ။
ကဗျာမျှော် ပျော်ရာလမ်းမှာ
တမ်းတခါခါ။

အလွမ်းဖွဲ့ ဝက်ပ်ပါ
ဝေဒနာ တစ်ပွေ့။

မျက်ကန်းနှယ် ဟိုသည်စမ်း
လှမ်းတရွှေ့ရွှေ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

{nfonfol&d,muf

မခေါ်ချင်၍
မမြင်ယောင်ယောင်၊ ငါ ဟန်ဆောင်လည်း
ပူလောင်မျက်နှာ၊ ညှိုးငယ်စွာဖြင့်
ဝင်လာရောနော၊ သူဆိုပြော၏
"သောက"မည်သော ဧည့်သည်တစ်ဦး။

မမြင်လို၍
ဟိုသည်ငဲ့တိမ်း၊ ရှောင်ဖယ်ယိမ်းလည်း
သူစိမ်းမဆန်၊ အဖန်ဖန်ပင်
တောင်းပန်ခယ၊ ခြေလာချ၏
"နောင်တ"မည်သော ဧည့်သည်တစ်ဦး။

မတွေ့လို၍
အိမ်ကိုသော့ခတ်၊ အဆက်ဖြတ်လည်း
မပြတ်လာရောက်၊ တံခါးခေါက်ကာ
ခါခါစုံစမ်း၊ သူမေးမြန်း၏
"အလွမ်း"မည်သော ဧည့်သည်တစ်ဦး။

ဩ ဧည့်သည်သုံးယောက်၊ ကြိုမထောက်ဘဲ
လာရောက်ခိုဝင်
နှင်လည်းမရ၊ တားမရနှင့်
ခဏ ခဏ၊ ပင်ပန်းလှ၏
ဒုက္ခ ဒုက္ခ၊ ငါ့ဘဝ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

&Sifyl;H

ဩ နမခင် သွင်အနွဲ့ရယ်က
အလှဆင် ပြင်မတဲ့ရယ်လို့
ယဉ်သွဲ့သွဲ့ မှန်ရှေ့လာ။

ဩ မှုန်နံ့သာ ကြာနွယ်လက်ရယ်နဲ့
စုံပဝါ ဖြာသွယ်ခက်ပြန်တော့
ရှက်ယောင်ယောင် မျက်တောင်ခတ်သည်လား
ထပ်ခါခါ ကြည့်မငြီးနိုင်ဘု
နီးတစ်ခါ ခွာတစ်လှည့်ပေပေါ့
လည်ငဲ့ကာ ဘယ်ညာစောင်း
နှောင်းနွဲ့ မူရာ။

ဩ ကိုယ့်သဏ္ဍာန် ကိုယ့်မှန်ထဲမှာတော့
ညှို့တမန် ပျို့ပျာန်စွဲစရာထင့်
အသည်းညှာ ရင်တလှပ်ရယ်ပေါ့
တဖျပ်ဖျပ် တခါခါ
ရင်မှာတဲ့ ခုန်တုန်း။

“ခက်သေးတယ်နော်
အသက်ကလေး တစ်ဆယ်မကျော်ခင်က
အပျိုတော် အရွယ်လတ်လိုများ
တို့ဖတ် တကိုင်ကိုင်နဲ့
မှန်ရှေ့ထိုင် စတိုင်ထုတ်တတ်ပေါ့”
ဖျတ်ခနဲ အမေအော်လေမှ
အလိုတော် ရင်တွေထိတ်
ရိုပ်ခနဲ ပျာကယာပ
မျက်နှာကို လက်ကာဝှက်လို့ရယ်
(သမီးလေ) ရှက်စိတ်နဲ့ပြုံး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

r[mol&auwif

သွေးဆိုးညှစ်ထုတ်၊ အမြစ်နုတ်သို့
ယုတ်ညံ့ဝါဒ၊ အဓမ္မကို
ပယ်ချသန့်စင်၊ လမ်းမှန်မြင်သည်
ရှင်မြတ်အရဟံ ခြေရင်း၌။

ပုဂံအရိုင်း၊ တိတ်သမိုင်းကို
ခုတ်ပိုင်းမြေလှန်၊ သွေးသစ်ဖန်သော်
နိုင်ငံအလုံး၊ ပီတိဖုံးကြ
ပြုံးတမြမြ၊ နှလုံးလှ။

သုံးပုံပိဋကတ်၊ ရွှေကျမ်းမြတ်ကို
ဆည်းကပ်ဆောင်ယူ၊ ပင့်တော်မူသော်
ပြည်သူချီးအံ့၊ ရင်ထဲပျံ့လျှက်
ခန့်ညားရောင်ရွှေ၊ ထွန်းတောက်ဝေသည်
ထေရဝါဒ၊ မြတ်ဓမ္မ။

နိုင်ငံစည်းရုံး၊ မပေါက်ကျိုးအောင်
သွေးနှီးမာန်ပြင်း၊ ရန်နှိမ်နင်းသော်

ရှင်းပဆူးငြောင့်၊ အားစွမ်းတောင့်ခဲ့
ဖြူးဖြောင့်ငြိမ်းချမ်း၊ ပြည်လုံးလန်း။

၍ ချောင်းမြစ်ကိုဆည်၊ မြောင်းတို့သွယ်လျက်
လယ်မြေဖွံ့ဖြိုး၊ သီးနှံတိုးအောင်
အားကြိုးအင်တိုက်၊ လုံ့လစိုက်သော်
နှစ်ခြိုက်ဝင့်ကြွား၊ ပုဂံသားတို့
အားရရွှင်ကြည်၊ စိတ်ဝမ်းညီ။

၍ "အနော်ရထာ"
နာမထင်ရှား၊ ခိုင်မတ်မားခဲ့
ရေးဖျားပုဂံ၊ တိုင်းနိုင်ငံဟု
မြန်မာ့သမိုင်း၊ ညွန်းလေတိုင်းလျှင်
လှိုင်းသို့ပြင်းထန်၊ သူ့အားမာန်နှင့်
ရှင်သန်ရိုက်ချွန်း၊ သူ့လက်ရုံးပြင်
နှလုံးသန့်စင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်တို့
ပုံပြင်မဟုတ်
လှုပ်ရှားပြက်ထင်၊ အသက်ဝင်ဆဲ
တို့ရှင်ထဲမှာ၊ သူ့ရုပ်လွှာ
မဟာသူ့ရဲ့ကောင်းတကား။

❖ ❖ ❖ ❖

0ef;olbpmfbm;(C0;)a t mijrwf

၍ နယ်ချဲ့ကို စိန်ခေါ်
တော်လှန်တဲ့ ယောက်ျား။
သူ့နာမည် ဂုဏ်ဒြပ်
မြတ်တဲ့ စော်ဘွား။

၍ နယ်ချဲ့ကို အာခံ
စိတ်ဓာတ်က သံမဏိ။
တစ်ပါးကျွန် နှံ့ဘဝ
မခံပြီတည့်။

၍ ကိုယ့်မြေကို ကိုယ်ပိုင်စိုး
မြန်မာမျိုး အာဇာနည်။
ဇာတိမာန် ရဲရဲတောက်
တက်ခေါက် မာန်ချီ။
နေရလည်း မထူးပြီ
သေသည်လည်း တစ်ဘဝ။
နယ်ချဲ့မာန် သူရိုက်ချိုး
မျိုးဇာတိပြ။

ကိုယ့်အရှင် ကိုယ့်ကြငှန်း
ကိုယ့်ထီးနန်း ကိုယ်ခိုလှုံ။
စာမရီ သာကီမျိုး
အားကိုး ကြည်ယုံ။
ထမ်းရွက်ခဲ့ ဦးလည်မသုန်
အမျိုးဂုဏ် စောင့်ထိန်း။
တစ်ပါးကျွန် သူ့အရိပ်
စိတ်မျှ မယိမ်း။

အားမတန် မာန်လျှော့
ကျွန်ဖြစ်တော့ ဘယ်မခံ။
နယ်ချဲ့ကို သူရွံမုန်း
ရုန်းထွက်ဖီဆန်။
ဒူးမထောက် ညွံ့မခံ
နိုင်ငံသိ သူ့သမိုင်း။
ဇာတိမာန် သူ့မော်ကွန်း
ထွန်းခဲ့နက်ရှိုင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

qnfq tdrSSEtSh

သမီးကြီးက
မနီးရပ်ဝေး၊ တစ်နယ်ကျေးမှာ
အေးငြိမ်းပြည့်စုံ၊ သူ့ရိပ်မြုံနှင့်။

သမီးလတ်က
မွေးရပ်ခွာယွင်း၊ တစ်နယ်ကျွန်းမှာ
ကွန်းခိုဖွဲ့နှောင်၊ သူ့အိမ်ထောင်နှင့်။

သားအထွေးမူ
ဝေးမြေရပ်ကျွံ၊ တစ်နယ်စွန်မှာ
သက်မွန်ရှယ်လူး၊ သူ့ချစ်ဦးနှင့်။

ဩော် -
အတောင်လည်းယုက်၊ အလက်လည်းစုံ
သည်းငုံရင်ကြား၊ သမီးသားတို့
သွားခဲ့ထွက်ခွာ၊ ကာလကြာပြီ
မာတာ ပီတာ၊ မိနှင့်ဖမူ

ညညနေ့နေ့၊ မျှော်အောက်မေ့ရင်း
လွမ်းငွေ့ဖြာဖြာ၊ ချမ်းမြေ့စွာလျှင်
မေတ္တာပို့မြဲ ပါတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t &ydf

စကားနှုတ်ရေး၊ ကူမ,ဖေး၍
အေးမြခဲ့ဖူး၊ သူ့ကျေးဇူးဟု
ရည်စူးနေ့ည၊ သတိရ၏။

ကိုယ်ထိလက်ရောက်၊ ပံ့ကူထောက်၍
ဝမ်းမြောက်ခဲ့ဖူး၊ သူ့ကျေးဇူးဟု
ထူးခြားအောက်မေ့၊ အနေ့နေ့တည့်။

သတိတရ၊ နေ့နှင့်ညတို့
ကာလရှည်စွာ၊ ကြာတောင့်ကြာခဲ့
ရင်မှာတွယ်ငြိ၊ သည်အသိက
ရှိခဲ့တင်ဖူး၊ သူ့ကျေးဇူးဟု
ညွတ်နူးစဉ်သာ၊မမေ့ပါလည်း
ခုခါ "သူ"မရှိတော့ပြီကို။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

awmifay:vrf&Uv uGvufaqmif

- ထင်းရှူးရနံ့၊ သင်းထုံပျံ့
  ညင်းညှံ့လေပြည်၊ စိမ့်မြနေ။

- မြူခြည်နှင်းငွေ့၊ ယှက်ဖြာဝေ့
  မှိုင်းရှိပြာလွင်၊ ပဝါဆင်။

- သံသာဝဲဝဲ၊ ပြုံးရိပ်ကဲ
  လှိုက်လှဲဟန်မူ၊ ရှမ်းပျိုဖြူ။

- ရွှေရောင်ယိုစီး၊ လိမ္မော်သီး
  ခရီးဦးကြို၊ ချိုမှချို။

- မြစိမ်းဖက်ထုပ်၊ ရှမ်းခေါ်ပုတ်
  နှုတ်ခွန်းကြည်သာ၊ ဝယ်လှည့်ပါ။

- လက်ဖက်စိမ်းနံ့၊ မွှေးပျံ့ပျံ့
  ဝင်းဖန့်"အခါးရည်"၊ ခံတွင်းကြည်။

- ဆီးနှင်းငွေ့ဆမ်း၊ တောင်ပေါ်လမ်း
  ပန်းလှိုက်ရင်ခုန်၊ ချမ်းခိုက်တုန်။

- ရှမ်းမြေမြောက်ဖျား၊ အရောက်သွား
  နားခဲ့ပန်းဖြေ၊ အနွမ်းပြေ
  လန်းဝေပီတိ၊ ကြည်နူးမိ
  စွဲငြိရင်မှာ၊ ချမ်းမြေ့စွာ
  ကဗျာလက်ဆောင် ပါခဲ့တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ဂုတ်တွင်း

တစ်ကွေ့နှစ်ကွေ့၊ ဂငယ်ကွေ့ရှင်း
တစ်ကွေ့ကျော်ကျော်၊ တစ်ခေါ်ယွန်းယွန်း
လွန်းထိုးနောက်ဆုတ်၊ ဘရိတ်အုပ်လျက်
သည်းလှုပ်ရင်ထိတ်၊ မျက်စိမှိတ်ကာ
တောင်ထိပ်မှဆင်း၊ အောက်သို့ချဉ်းသော်
“ဂုတ်တွင်း တံတား”ရောက်လေသည်။

တံတားကိုဖြတ်၊ မြင်းပတပ်
ရပ်သည့်ပုံနှယ်၊ တောင်စွယ်ခါးပန်း
လူးလွန့်စမ်းရင်း၊ ကားတန်းရှည်လျား
နှတ်ဖျားရွရွ၊ ဘုရားတ,လျက်
လမ်းမခွေခွေ၊ လမ်းမြွေလွန့်လွန့်
လမ်းတွန့်ကောက်ကောက်၊ တောင်ထိပ်ရောက်ပြန်
မူးနောက်ဝေရီ၊ ချာချာလည်။

ရှမ်းမြေမြောက်ဖျား၊ သားချင်းတို့နေ
တောင်ပေါ်မြေသို့
ငါလေတစ်ခေါက်၊ အလည်ရောက်ခဲ့

တောင်အောက်သို့ဆင်း၊ “ဂုတ်တွင်းတံတား”
အခြားတစ်ဖက်၊ တက်ခဲ့တောင်ထိပ်
တရိပ်ရိပ်နှင့်
သည်းထိတ်မေ့မူး၊ ကြုံခဲ့ဖူးသည်
ကြည်နူးရတ၊ ထိုရသ
ခံစားမိရ၊ တသသ။ ။

a[rEÅÜu Bu|;du Asm

ချစ်စဖွယ့် လယ်ယာမြေ
နေခြည်ဖြန့်ကျင်း၊ ဝင်းလဲ့ဝါရီရွှေ။

ဆောင်းအရိပ်ဝယ်၊ ခေါင်းညိတ်ကောက်နှံ
ပွတ်အခဲ၊ ညွှတ်တွဲသန်ကာ
အဆန်ပြည့်စပါး ပေါ်တော့မနော်။

နှောင်းအတိတ်ပြယ်၊ လောင်းရိပ်ပယ်လှန်
လယ်သမား၊ ထယ်အားသန်သည်
မြန်ပြည့်တစ်လွှား ပျော်ပေါ့နော်။

သားချစ်သက်လျာ၊ ဖန်ဝါသင်္ကန်း
မြတ်အတူ၊ ကပ်လှူဒါန်းမတဲ့
မှန်းရင်းသဒ္ဓါ ပိုခဲ့ပြီ။

ကိုယ်စိတ်ရည်တူ၊ ကြည်ဖြူငယ်ကျွမ်း
ပျိုအရွက်၊ ကြိုလက်ကမ်းတော့
လွမ်းတင်းကဗျာ ချိုခဲ့ပြီ။

ဘဝနှိုး၍
ကကြိုးလင်္ကာ ဖွဲ့လေပြီ။

အဆတိုး၍
လှမျိုးညင်သာ နွဲ့လေပြီ။

အလိုလေ့အိုင်
ကန်သင်းမြေမှာ၊ ဝင်းရွှေဝါမှည့်ချိန်မို့
ပြုံးဖွဲ့မြိုင်လေး။ ။

tydfufwpf&m (3)

- ကြယ်စင်ပြိုးပြက်၊ တိမ်ပုခက်နှင့်
  အိပ်မက်တစ်ရာ၊ ငယ်စဉ်အခါ။

- ဖဝါးကြမ်းရှ၊ ပင်ပန်းလှသည်
  ဘဝကဗျာ၊ ယခုခါ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t vGJ;

- အမေ မရှိပြီဟု
  ဖြေမချိ မရှင်သာ။

- ကျွမ်းအပူ နွမ်းဆူလှိုက်
  ရှိုက်မိခါခါ။

- ရင်ထဲမှာ ဗလာ
  "အရှုံး"ဆိုတာ ဒါပါလား။

- အမေ့အသံ အမေ့စကား
  အမေ့တရား အမေ့အရိပ်
  အမေ့စိတ် အမေ့နှလုံး
  အမေ့အပြုံး အမေ့သဏ္ဍာန်
  တဝဲဝဲ တဖန်ဖန်ပေါ့
  သားရင်မှာ ခြေရာကျန်ခဲ့
  (မောင်ဟန်ရေ)
  မင်းအတန်တန် ငြင်းဆန်ပြသော်လည်း

မယွင်းအမှန် တင်းခံလို့မရသည်က
ဒိဋ္ဌအဆို မမှားလေတဲ့
အနိစ္စ ထိုတရား။ ။

(အမေသို့)

t rm&Gwf

အတ္တသေရည်၊ ချာချာလည်မှု
ဝေသီယစ်မူး၊ သောက်မိကြူးကာ
မှားဖူးသည်လည်း ရှိခဲ့၏။

မာနတံလှပ်၊ ယုံမှားမှတ်လျက်
ထက်ကြပ်ဦးတိုက်၊ ငွတ်တိုးလိုက်ကာ
မိုက်ဖူးသည်လည်း ရှိခဲ့၏။

“ပုထုဇ္ဇနော၊ ဥမ္မတ္တကော”
ဆိုဟောမြွက်ကျူး၊ ရှိစေဦးတော့
မှားဖူးမိုက်ခဲ့၊ ကိုယ့်အလှည့်ဝယ်
ငဲ့စောင်းတ,သ၊ သတိရတိုင်း
ရင်မှသက်သက်၊ နာကျင်လျက်တည့်
ချေဖျက်မပြေနိုင်ခဲ့ပြီ။ ။

a‹uysufbGao tvif;wpf

နှုတ်ခမ်းမှာ အပြုံး
မျက်လုံးမှာ "ကြယ်စင်"နဲ့
ဟိုယခင် ပျိုစဉ်က
ဆရာရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာ။

အသံဝါ အသံသြ
မာန်ပါပါ ဗျာန်သဘောနဲ့
ရှင်အသော ရယ်စရာ
သင်မမော ဘယ်အခါပ
ငယ်ဆရာ သည်လိုဟိတ်ကို
အတွယ်တာ ကြည်ညိုစိတ်ရယ်နဲ့
ကျိတ်ခဲကာ တို့အများမှာ
အားကျခဲ့ပါ။

ရဲရင့်ခြင်း အားမာန်
ရှင်သန်ခြင်း ဒဿန
ဆရာ့အရိပ် စံအသွင်

ဘဝနိမိတ် သမ္ပဇဉ်နဲ့
အလံတင် တို့တွေလှမ်းခဲ့ကြ
လွှမ်းမိရ တို့ဆရာ
အခါခါ အောက်မေ့။

တမြန်နေ့ဆီက
ပြန်အတွေ့ တစ်ခါမြင်တော့
ဝါကျင်ကျင် ဆရာ့မျက်လုံး
ပြုံးယဲ့ယဲ့ ဆရာ့မျက်နှာ
ပြာရော်ရော် ဆရာ့နှုတ်ခမ်းတွေက
ရင်နွမ်းစရာ ကြမ္မာအစုံနဲ့
ပင်ပန်းရှာ ဆရာကြုံခဲ့သဘောပေလို့
သင်ခန်းစာ ပုံဖွဲ့ပြောလေသလား
နမြောဖွယ် ဟိုယခင်က
ပျိုရွှယ်စဉ် ဆရာ့ပုံရိပ်တို့
စိတ်ထဲ အသာမြင်ရင်း
မရှင်သာ ရင်မှာတမ်းမိတယ်
(ဆရာရယ်) လွှမ်းမျက်ရည်ဝေ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

twd/fvGf;

မေ့ထားချင်သည်
ငယ်စဉ်နုထွေး၊ အကလေးက
ပြေးဆော့ရွှန်းပြက်၊ ငယ်အိပ်မက်တွေ။

မေ့ထားချင်သည်
ပျိုလွင်ဝင့်မြူး၊ အငယ်ဦးက
ကြည်နူးရွှင်မွေ့၊ ရွှေရောင်နေ့တွေ။

မေ့ထားချင်သည်
ကြင်နာရိပ်လှုံ၊ နောင့်သက်ငုံနှင့်
ကြယ်စုံဝင်းပ၊ လသာညတွေ။

ခဏခဏ၊ သတိရ၏
ဘဝသည်လမ်း၊ ရင့်ရော်နွမ်းမှ
အလွမ်းရင်ငွေ့၊ ထိုစဉ်နေ့များ
ပြန်၍လိုချင် နေတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rlq,f

တောင်စောင်းပေါ် မေးတင်
မြင်ပါရဲ့ တိုက်တန်း။
တောင်ပေါ်မှာ အိမ်တွေဆောက်
တောင်အောက်က လမ်း။

တငြိမ့်ငြိမ့် ရစ်ခွေ
မြစ်ရွှေလီ သူ့နံဘေး။
မိုးဆောင်းနွေ ဘယ်မည်သည်း
စီးတဲ့လို့ပြေး။

"လွယ်တိန်ခမ်း" တောင်ပေါ်
မျှော်ချေက အံ့မခန်း။
ကိုယ့်မြေပေါ် ကိုယ့်ခြေရပ်
ကျေနပ် မြေချမ်း။

မြတ်ဗုဒ္ဓ သာသနာ
ထိန်ဝါတဲ့ ဒေသ။
အိုးစည်သံ ငြိမ့်ငြိမ့်မောင်း
ငြိမ့်ညောင်းပါလှ။

နယ်စပ်မြို့ ဇုန်နယ်
ကုန်သွယ်တဲ့ ရေစီး။
ကားမျိုးစုံ ယှက်သွယ်တန်း
လမ်းမ ခရီး။

ဟိုဘက်မှာ သူတို့ပြည်
သည်ဘက်မှာ ကိုယ့်ဇာတိ။
ကိုယ့်တိုင်းပြည် သည်တန်ဖိုး
တိုးလို့သာသိ။

ကိုယ့်တိုင်းပြည် ဖွံ့ဖြိုးမှ
ကိုယ့်လူမျိုး ကိုယ့်နိုင်ငံ
တိုးတက်ရှင်သန်။
သွေးအသက် ဇာတိမာန်
တစ်ဆံခြည် မရွှေ့ကောင်း။
အမျိုးဂုဏ် ဘယ်မတိမ်းအောင်
ထိန်းသင့်ပါကြောင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ဂန္ထဝင် အမေ

ဆယ်ယောက်တစ်ကျိပ်၊ စာရင်းပိတ်၍
မဖိတ်မစင်၊ အားလုံးတင်သော်
မိခင် ဘဝ၊ စံတင်ရ၏
အာဂအမေ၊ ဆိုကြပေ။

သမီး မပြုံး၊ အကြီးဆုံးက
သောက်သုံးရေမိုး၊ ဖွတ်လျှော်ချိုးဖို့
ထမ်းပိုးကိုဆင်၊ သွပ်ပုံးပြင်ကာ
နေ့စဉ်မပြတ်၊ ရေငင်ခပ်၏
ဖျတ်လတ်မူရာ၊ မညည်းရှာ။

သားအကြီးကောင်၊ မောင်ဖိုးအောင်က
စင်ထောင်ပန်းပျိုး၊ မြေဆွေးနှိုးလျက်
မျိုးချပင်စိုက်၊ ရေလောင်းလိုက်နှင့်
နှစ်ခြိုက်ကြည်နူး၊ ဥယျာဉ်မှူး။

သမီးအလတ်၊ ကြွပ်ဆတ်ဆတ်က
ဖြတ်ဆန်ရေဆေး၊ ထင်းမီးမွှေး၍

ကလေးထိန်းရင်း၊ ဘယ်မပျင်းရ
ထမင်းအိုးချောင်၊ သူ့အဆောင်။

သားလတ်နှစ်ယောက်၊ အ□□□□ပေါက်က
ထန်းခေါက်တောင်းစုတ်၊ မှိုက်ခြင်းလုပ်၍
မြတ်နုတ်ပေါင်းရှင်း၊ တူလှည်းကျင်း။

သမီးမငွက်၊ ခပ်သွက်သွက်က
ခွက်ဆေးအိုးတိုက်၊ မပျင်းငိုက်ချေ
ပျော်ပိုက်ရွှင်မြူး၊ သူ့ရာထူး။

ဆယ့်သုံးနှစ်ရွယ်၊ သမီးငယ်က
ရောင်းဝယ်မြိုင်မြိုင်၊ အမေ့ဆိုင်မှာ
ခြင်းကိုင် တောင်းမ၊ ဗာဟီရ။

ဖိုးခွား,ပုမ၊ မောင်နှမနှင့်
ဒသမမွေး၊ အငယ်လေးမှု
ပြေးလိုက်ဆော့လိုက်၊ စာအံလိုက်နှင့်
တစ်သိုက်တစ်မြုံ၊ ပျော်ခင်းစုံ။

သမီးငါးယောက်၊ သားငါးယောက်နှင့်
ဆယ်ယောက်တစ်ကျိုပ်၊ စာရင်းပိတ်၍
မဖိတ်မစင်၊ အားလုံးတင်သော်

မိခင်အာဂ၊ ချီးကျူးကြ၏
ဘဝလှိုင်းပုတ်၊ ဘယ်သို့လှုပ်လည်း
ကျားကုတ်ကျားခဲ၊ မိခင့်ဇွဲမို့
ဆင်းရဲဒဏ်လောက်၊ မှုမကြောက်ချေ
အော်ငေါက်ကြိမ်းမောင်း၊ တုတ်တစ်ချောင်းနှင့်
ထိန်းကျောင်းပဲ့ပြင်၊ ဆုံးမ,သင်ခဲ့
ရင်မှ ပေါက်ဖွား၊ သမီးသားတို့
ရေးခြားလိမ္မာ၊ သည်နေ့ခါမှု
မာတာမိခင်၊ ပြုံးရိပ်ဆင်သည်
ရင်ဌ်ပဝင်း၊ လဆယ်စင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

r|umjzL

နှမလေး မကြာဖြူ။
ပြစ်မထင် ချစ်ခင်ပြုံးနဲ့
နှလုံးလှသူ။
ပျင်းမဖွဲ့ မငြူစူ
ငေးငူငူ မနေအား။
သူ့တာဝန် သူ့အလုပ်
ကြိုးကုတ်မနား။

လင်းကြက်တွန် အရုဏ်တက်တော့
ဆွမ်းချက်ထ ကုသိုလ်ယူ။
စပယ်ရုံ ထုံထုံအေး
မွှေးပျံ့လှိုင်ကြူ။
ပန်းကောက်လို့ ဘုရားလှူ
မကြာဖြူ ငယ်နှမ။
မြင်ရသူ ဘဝင်လန်း
ချမ်းမြေ့ပါလှ။

ကျောင်းတက်ချိန် ခေါင်းလောင်းထိုးတော့
ရှိုးရှိုးလေး ယဉ်ဟန်မှု။
လွယ်အိတ်လွယ် ကျောင်းကိုသွား
ကြိုးစားသင်ယူ။
နှမလေး မကြာဖြူ။
ကျောင်းသူလေး ပီပါပေ့။
မြတ်ဆရာ ဆိုစကား
မှတ်သားကြည်မွေ့။

မကြာဖြူ နှမလေး
ယဉ်ကျေးလို့ သိမ်မွေ့ရှာ
သမီးလိမ္မာ။
ကျောင်းဆင်းလို့ အိမ်ပြန်လာ
ဘယ်ခါမှ မနွမ်း။
ကူညီညာ မိခင်ပါးမှာ
အားရရွှင်လန်း။

ချစ်စဖွယ် မကြာဖြူ။
ညဦးချိန် မျက်တောင်စင်းပေမယ့်
အပျင်းမထူ။

စာကြည့်ဖို့ ချိန်မှန်သူ
စံယူဖွယ် မိန်းကလေး။
သူနာမည် ဂုဏ်သတင်း
သင်းပျံ့လို့မွှေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

arwåvbdf

- လမင်းပြာသို့
  မြင်ကာခဏ၊ အေးငြိမ်းလှ၏
  သူမမျက်နှာ၊ ကြည်လင်စွာ။

- စမ်းရေလျှဉ်သို့
  ကြားစဉ်ခဏ၊ ကြည်နူးလှ၏
  သူမသံစဉ်၊ ချိုလွင်လွင်။

- နှင်းစက်ပွင့်သို့
  ဝင့်ခနဲငြိ၊ စွဲလမ်းမိရ
  သူမအပြုံး၊ မက်မဆုံး။

- ဒဏ္ဍာရီသို့
  ကသီနွဲ့လှမ်း၊ လိုက်ဖိုလွမ်းရ
  ပန်းနှယ်ခြေရွှ၊ တဖွဖွ။

- သြော် -
  သူမမျက်နှာ၊ လမင်းပြာနှင့်

သံသာစမ်းမြေ၊ ပြုံးလှလှနှင့်
နွဲ့လျပျူငှာ၊ သူ့မူရာတို့
မြင့်ပါကြား၊ အေးချမ်းလှ၏
သူမမေ့တ္တာ၊ စေတနာလည်း
ပမာပန်းနှယ် မွှေးစေသတည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tydfrufwvpf&m(4)

ကဗျာမှော် အဆိပ်တက်
အိပ်ပျက်ည များစွာ။

နိမိတ်ပုံ အာရုံငှက်တို့
ဖမ်းခက်လှပါ။

အိပ်မက်က တစ်ရာ
ကဗျာက တစ်ပုဒ်ထဲ(တည်း)။

နိမိတ်ပုံ ကာရန်မလှသော်လည်း
ဘဝမှာ အနေတတ်လေတော့
မြတ်ခဲ့သည်ပဲ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rrSwfrokf

ꩻ သူတို့ဟန့်၍
တန့်ဆိုင်းတွေတွန့်၊ သွေမရွံ့။

ꩻ သူတို့ ပြော၍
သို့လောထွေပြား၊ မဝေဝါး။

ꩻ ခိုင်မာမြဲမြံ၊ သန္နိဋ္ဌာန်ဖြင့်
ရန်းကန်လှုမ်းတက်၊ ခရီးဆက်သော်
နက်ဖြန်အောင်ပန်း၊ လက်တစ်ကမ်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

a&c;rfpif

ꩻ နွေအပူလမ်း ဝေဆူကြမ်း
နွမ်းလျခွေနွဲ့ မေမလှမ်းချင်
ပန်းသမျှ ဖြေလှည့် ရေချမ်းစင်။

ꩻ နေခြည်မခ ရေကြည်မြ
ချွေးစဝေတဲ့ နွေလမ်းတစ်ခွင်
အေးမြစေမယ့် ရေချမ်းစင်။

ꩻ ခရီးတစ်ဆိတ် မန်ကျည်းရိပ်
စိတ်ပျော်လန်းဖွယ် ပြေနွမ်းအသွင်
ဖိတ်ခေါ်ကမ်းရဲ့ ရေချမ်းစင်။

ꩻ ခွေမှိုညှိုးငေး ပင်ပန်းသလေ
ရေကြည်အိုးလေး ရင်အနွမ်းပြေသနင့်။

ꩻ အုန်းမှုတ်ခွက်နဲ့ တစ်ယောက်တစ်လက်ဝေ
ပြုံးနှုတ်ဆက်ရဲ့ ကျောက်စက်ရေတော့။

ꩻ မြန်မာ့ဓလေ့ မက်မပြေပေါင်
အလှအပြည့် ကျက်သရေဆောင်ရှင့်။

ရေစင်မြနဲ့ ပကာသနမဆင်
နွေအမြင်လှတဲ့ ဒါနအသွင်လေ့။

အလှဖွေမော
ဘဝနွေတစ်ကြောမှာ
သောကမြူ အပူငွေ့တွေနဲ့
တရွေ့ရွေ့ လူးလာခတ်
အနေ့နေ့ ကူးကာဖြတ်နေရ
လက်ယပ်ကာ လှမ်းခေါ်ငင်သို့
ရေချမ်းစင် မြင်ခဏမှာ
ချမ်းမြတယ်လေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

&Sbo ejcif ' óe

ကမူးရှူးထိုး၊ လှိုင်းတံပိုးတို့
အငြိုးကြီးစွာ၊ ပြေးဆောင့်လာလည်း
မာကျောစိတ်ဓာတ်၊ ကြံ့ကြံ့ရပ်လျက်
မားမတ်ထိုးထောင်၊ အို ကျောက်ဆောင်။

သွေးပျက်မုန်တိုင်း၊ အော်သံရိုင်းနှင့်
ဒုန်းစိုင်းကြေညာ၊ တိုက်ခတ်လာလည်း
မြေမှာမလျောင်း၊ မငိုက်စောင်းချေ
ခေါင်းမတ်မြပင်၊ အိုသစ်ပင်။

လောကဓံ၏
လှိုင်းထန်ဆိုးရွား၊ မုန်တိုင်းကြားတည့်
အားပျက်ခေါင်းငိုက်၊ ရှုံးလှခိုက်ဝယ်
စိတ်ဥမြင်ယောင်၊ ထိုကျောက်ဆောင်နှင့်
ခေါင်းထောင်ညွှန့်ရှင်၊ ထိုသစ်ပင်တို့
ဆွဲငင်ကိုင်လှုပ်၊ နှိုးခေါ်ပုတ်သို့
ကျွန်ုပ်အားမာန်၊ စီးပွက်လျှံသည်
တစ်ဖန်နိုးထခဲ့ပြန်ပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

pnfjcm;cHaom twå

လမ်းပြင်တော့ သူမပါ
လမ်းသာတော့ သူလျှောက်။
လမ်းပေါ်မှာ အခန့်သား
ခြေဖျား သူထောက်။

ဆန်ဖွပ်တော့ သူမကူ
ဆန်ယူတော့ သူမအား။
ထမင်းပြင် အလျှင်ဦး
ခူးခပ် သူစား။

ရေခပ်တော့ သူမလာ
ရေဆာတော့ သူသောက်။
သည့်ရေကို တစ်ဝချိုး
ရေအိုး သူမှောက်။

ပန်းပျိုးတော့ သူမမြင်
ချူချင်တော့ သူရောက်။

ပန်းသခင် ရွှေရင်ကျိုးအောင်
ချိုးဖဲ့ သူကောက်။

“ငါသာလျှင် ပဓာန”တဲ့
သူ့ဘဝ အဘိဓမ္မာ။
အတ္တမာန် အစွယ်ပေါက်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ။
အများက ရှောင်ခွာ
ယောင်ချာချာ သူ့အဖြစ်။
အထီးကျန် တစ်ယောက်တည်း
သင်းကွဲကျန်ရစ်။ ။

olYtyH;H

နွေးထွေးရှင်ပျ၊ သူပြုံးပြ၍
ငါ့မှာအေးမြ ခဲ့သော်လည်း။

အေးစက်မှုရှာ၊ သူပြုံးလာ၍
ငါ့မှာပူလောင် ခဲ့ပြန်တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rm,m

မြင်လိုသည်မှာ
ကြည်သာရွှန်းပ၊ အပြုံးမြ။

ကြားလိုသည်မှာ
သံသာနွဲ့အေး၊ ချိုမြတေး။

တွေ့လိုသည်မှာ
ကြင်နာထွေးဖက်၊ အနွေးလက်။

မြင်ရသည်က
မာနညီးညီး၊ အတ္တမီး။

ကြားရသည်က
ဒေါသပွက်လျှံ၊ ဟိန်းဟောက်သံ။

တွေ့ရသည်က
လောဘလက်မည်း၊ စွန်လက်သည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t&ydfta,mif

မျက်ဝန်းမှာထင်
ရင်ထဲက အရိပ်။
အကြင်နာ တေးတစ်စနဲ့
အေးမြတဲ့စိတ်။

မျက်ဝန်းမှာမြင်
ရင်ထဲက အပူလှိုင်း။
ဝေဒနာ အဆွေးရိပ်နဲ့
စိတ်လက် မှုန်မှိုင်း။

အလင်္ကာ ပန်းတစ်ခင်းနဲ့
ညင်းညှံ့ညှံ့ သင်းထုံလွင်။
မျက်ဝန်းမှာ အရောင်ဟပ်
လှိုင်းခတ်သည့်ရင်။

ရင်ထဲမှာ လျှောင်
မှန်တိုင်း ဆင်ပြန်တော့။
မျက်ဝန်းမှာ တိမ်ညိုသန်း
နှမ်းတဖျော့ဖျော့။ ။

aEGvif

သိုင်းဖြန့်ရစ်ခြုံ၊ နွေဝတ်ရုံလည်း
ဖုန်တင်ညစ်ပေါင်း၊ ထုထောင်းကြေမြည့်
ဆွေးရိဝါကြွန်၊ စုတ်ဖွာလန်ပြီ။

ကဆုန်ပေါက်စိုင်း၊ နွေမြင်းရိုင်းလည်း
ရိုးပြိုင်းနံချိ၊ ပူဒဏ်ပိလျက်
လေးတိလေးကန်၊ ခြေမသန်ပြီ။

လွမ်းပွင့်သီသော၊ နွေဥသြလည်း
လိုက်မောကျင်ဆွတ်၊ အတောင်ကျွတ်လျက်
ပုန်းဝပ်ငြိမ်ဆိတ်၊ အသံတိတ်ပြီ။

ထိုသောခဏ
အရည္ဝါသီ၊ တောမှီရဟန်း
စီးဖြန်းစိတ်ဖြာ၊ ဘာဝနာဝယ်
ထင်လာပျက်ချုပ်၊ နွေသရုပ်ဟု
ရုတ်ခြည်း သိမြင်ခဲ့လေပြီ။ ။

uAsmq&m\ aO'em

ရင်ထဲမှာ ညံ့စာစာ
သံ့သာသာ လွန့်လူး။

အလင်္ကာ ကဗျာငှက်ရယ်က
ရုန်းထွက် ဘယ်ဆီပျံ့ရပ့်
တောင်ပံကို ဘယ်ညာခတ်ပြီကွဲ့
သိတတ်နိုင်ဘူး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

jzpfwvnf;

သူ့ဖဝါးမှ
မြေသားတစ်မှုန်။

မင်းခြေထောက်မှ
ရွက်ခြောက်တစ်လွှာ။

ငါ့ခြေချောင်းမှ
ပေါင်းမြက်တစ်နွယ်။

သူငါတက်ဆင်း
ခြေချရင်းဖြင့်
နင်းဖြတ်ကျော်လွှား
ဤလေ့ကားဝယ်
ကြောင်းလျှားတစ်ခု ရှိခဲ့ပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

r|vuf&aqmif

ဝါဆိုဝါခေါင်၊ ရေဖောင်ဖောင်
လှိုင်းဘောင်ဘင်ထ၊ မူးမြစ်မ
ရန်းကြွစွယ်ဖြီး၊ မာန်ဟုန်ကြီး
စီးတယ်လေ့ စီးတယ်လေး။

ရေဝဲကစုပ်၊ လှိုင်းကပုတ်
မြုပ်ချည်ပေါ်ချည်၊ ချာချာလည်
စီရီပေါ်လော၊ ဒိုက်သရော
မျောတယ်လေ့ မျောတယ်လေး။

ဒိုက်ပုံမည်းမည်း၊ ထင်းကိုဆွဲ
အားခဲဆယ်ယူ၊ ဝိုင်းလို့ကူ
အတူလက်ကမ်း၊ ထင်းကိုထမ်း
လှမ်းတယ်လေ့ လှမ်းတယ်လေး။

မိုးကြီးသွန်းရွာ၊ နှစ်စဉ်သာ
မြစ်ညာတစ်ကြော၊ ထင်းတွေမျော

မျောလာထင်းတုံး၊ တပြုံးပြုံး
ကုန်းရုန်းဆယ်ကြ၊ ချွေးစီးမြ
မြစ်မသည်မူး၊ မေ့နိုင်ဘူး
ထူးတယ်လေ့ ထူးတယ်လေး။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

aEGUaq;alumjcif

(1)

တို့ရွာဘေးမှာ၊ စီးဆင်းလာသည်
မိုးခါရေရွှင်၊ နွေတွင်ရေနည်း
သဲချောင်းကလေး၊ ကောက်ကွေးကွေး။

မြူခိုးဝေ၍
နွေလည်းအရောက်၊ ရေနည်းခြောက်ပြီ
ဟောက်ပက်တွန့်လိမ်၊ တမှိန်မှိန်နှင့်
နေရှိန်အောက်က ချောင်းကလေး။

နွေလှိုင်းလေပွေ၊ မွှေရိုင်းချေ၍
ရေမဲ့ဟောင်းလောင်း၊ မြင်မကောင်းပြီ
ပွရောင်းကြဲမွ၊ အမှိုက်စနှင့်
အလုပျက်သော ချောင်းကလေး။

ရွာသားသူငါ၊ လူတကာတို့
ယူလာသယ်မ၊ စွန့်ပစ်ကြ၍

ဝါးစသစ်တို၊ တောင်းအိုခြင်းစုတ်
ညှိုပုပ်နံ့သိုး၊ ယင်လောက်ပိုးနှင့်
ရုပ်ဆိုးရသော ချောင်းကလေး။

(2)

အို. . .
လျှပ်စီးဝိုးဝင်း၊ အငြိုးပြင်းစွ
ချင်းနင်းဝင်ရောက်၊ တံခါးခေါက်၍
မိုးရောက်ခဲ့ပြန် ပါပကော။

ချောင်းညာဆီမှ၊ မိုးကြီးကျခဲ့
လှိုင်းထမာန်ဟုန်၊ သိမ့်သိမ့်တုန်ပြီ
မှိုက်ပုံပေါ်လော၊ ဒိုက်သရောတို့
မျောပါစုံးစုံး၊ တဝုန်းဝုန်းလျှင်
သိမ်းကျုံးလွှင့်စဉ် သွားသတည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

wpfckaomyef;O,smOf

ဟိုဘက်မှာ သူ့ခြံ။
ပန်းရောင်စုံ ဖူးအပွင့်နဲ့
မြူးဝင့်နေပြန်။
စိမ်းရွှက်နဲ့ ရိုးတံ
ရှင်သန်လို့ နွဲ့ယိမ်း။
သူ့ဥယျာဉ် သူ့စိုက်ခင်း
သင်းမြမြငြိမ်း။

သည်ဘက်မှာ ကျွန်တော့်ခြံ။
အလင်္ကာ ပန်းတစ်ပွေ့နဲ့
ချမ်းမြေ့နေပြန်။
ဖူးပွင့်လို့ ရှင်သန်
ကာရန်ဖွဲ့ ပန်းစုံတော။
ညှာမကြွေ ပန်းမုံလွှရယ်နဲ့
ကဗျာတွေ လန်းထုံမြကာပ
လှခဲ့ပြီကော။ ။

Budfydkufuav;

မိုင်းကပ်ကြေးစွဲ၊ ကျပ်ခိုးမည်းနှင့်
မွဲခြောက်ဖုန်တက်၊ ကြိမ်ပုခက်တည့်
သက်တမ်းရင့်ညောင်း လှလေပြီ။

သည်ပုခက်ကား
သက်နှံ့ရွယ်လူ၊ ကြင်စဉီးက
ကြည်နူးရွှင်ပျ၊ မိနှင့်ဖတို့
သားလှရွှေစင်၊ မွေ့အိပ်ချင်အောင်
ကြည်လင်နွဲ့တေး၊ ချော့သီကြွေးရင်း
ထွေးသိပ်ခဲ့ရာ၊ လက်ဆောင်လျှာ။

သည်ပုခက်တွင်း၊ ရန်းကန်ရင်းဖြင့်
လင်းလက်ရွှန်းလှစ်၊ နေခြည်သစ်ကို
သားချစ် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

သည်ပုခက်တွင်း၊ လူးလွန့်ရင်းဖြင့်
နှင်းဆွတ်ထုံယစ်၊ လေပြည်သစ်ကို
သားချစ် ခံမင်ခဲ့ရသည်။

အမေ့လက်ဖြင့်
ပုခက်လွှဲသိပ်၊ မွှေ့မွှေ့အိပ်ရင်း
စိတ်လက်ဖွံ့ထွား၊ အမေ့သားလျှင်
လူလားမြောက်ခဲ့ ရပါသည်။

သားမောင်ဖွားဖက်၊ ကြိမ်ပုခက်လည်း
မြေးယုက်ကင်းမျှင်၊ ကျပ်ခိုးစင်ဝယ်
တင်ထားမေ့ပစ်၊ မွဲရော်ညစ်လျက်
နှစ်ပေါင်းကြာမြင့် ခဲ့လေပြီ။

ရွှင်မြူးချမ်းမြေ့ သည်ယနေ့တည့်
ပျော်၍မဆုံး၊ မော်မဆုံးပြီ
ပြုံးမကြည်နူး၊ သက်ငုံဖူးမှ
သားဦးသန့်စင်၊ မျက်နှာမြင်၍
ဖခင်ကျွန်တော် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

သားဦးရင်နှစ်၊ မြေးချစ်နနယ်
ချစ်မပြယ်ပြီ
စိတ်ဝယ်ပေါ့ပါး၊ ဘိုးနှင့်ဘွားလျှင်
မှုန့်မွှားကင်းမျှင်၊ ကျပ်ခိုးစင်မှ
ဖုန်တင်မြေးယုက်၊ ကြိမ်ပုခက်ကို
သွက်လက်တူယှဉ်၊ ယူငင်မမော
ဆေးကြောသုတ်သင်၊ ယုယပြင်ပြီ
ကြည်လင်ပြုံးရိပ်၊ တဖိတ်ဖိတ်။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t cef;q ufn

မီးတိုင်လေး မှိန်မှိန်
ငြိမ်တစ်လှည့် ထိန်တစ်လှည့်။
မင်းသခင် ကာရန်ရှာလို့
ကဗျာတို စာဆိုညွှန်းမှာမို့
ထွန်းပါဦးကွဲ့။

မျက်တောင်လေး ပေပေ
ဝေတစ်လှည့် ပြေတစ်လှည့်။
မင်းသခင် ကဗျာဆရာက
မညာတာ သူမအိပ်တော့
မှိတ်နိုင်ဘူးတဲ့။

ဘောလ်ပင်လေး ဖြူဖြူ
စူတစ်လှည့် မူတစ်လှည့်။
မင်းသခင် ကဗျာစျာန်နဲ့
ခါတစ်ရံ အတွေးနှောင့်သမို့
မှေးစောင့်ဦးကွဲ့။

ကဗျာဆရာ မတုန်မလှုပ်နဲ့
မှုန်ကုပ်ကုပ် ငေါင်တောင်တောင်။
စိတ်အာရုံ အဝေးဆန့်
တွေးဖြန့်သယောင်။
“အိပ်သေးဘူးလား မောင်
သန်းခေါင်ကျော်ပြီနော့။”
အသက်လှ္ဘာ စက်ရာအခန်းဆီက
နွမ်းသံသာ ခါခါမေးလေတော့
အတွေးမျှင် အဆင်ပျက်တယ်
(အင်း) နက်ဖြန်မှပေါ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

q&m

အသက်ရှူတိုင်း
မြေဖြူမှုန်မွှား၊ လွင့်ပါသွားသည်
ရင်ကြားအဆုတ်၊ ဒုတ်ဒုတ်ထိ။

ငါကျောင်းဆရာ
နှာခေါင်းကို ပိတ်၊ ခပ်မဆိတ်နှင့်
တိုးတိတ်ဖွဖွ၊ မဟာတဟာ
သင်ပြဘယ်မှာ၊ ရပါမည်လဲ။

သင်ပုန်းထက်မှာ၊ ဖျက်လိုက်ပါတိုင်း
လွင့်ကာဝဲခုန်၊ မြေဖြူမှုန်တို့
ရင်အုံအဆုတ်၊ တစ်မုဟုတ်ချင်း
ဆွဲစုပ်ခါခါ၊ ရှူမိပါ၏
ဘယ်မှာရှောင်လွှဲ၊ ရမလဲလေ။

သူတို့လေးတွေ၊ နားလည်စေဖို့
လေပြွန်အဆုတ်၊ ညှစ်ထုတ်သွန်အန်
အဖန်ဖန်လေ
အသံနာလည်း နာပါစေ။

သူတို့လေးတွေ၊ တတ်သိစေဖို့
လေနှင့်အတူ၊ ပင့်သက်ရှူတိုင်း
မြေဖြူမှုန်တို့၊ ငါ့ရင်စို့မှာ
ဆို့တစ်ချင်လည်း တစ်ပါစေ။

ပန်းမျိုးတစ်ရာ၊ ပွင့်စိမ့်ဌာဟု
ရင်မှာ ထုဆစ်၊ နှသစ်ဝေဖြာ
"စေတနာ"လျှင်
ကဗျာတစ်ပုဒ် ပါတကား။

သြော်. . .အသက်ရှူတိုင်း
မြေဖြူမှုန့်များ၊ လွင့်ပါသွားသည်
ရင်ကြားအဆုတ် ဒုတ်ဒုတ်ထိ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

ork&yfwifbH

ကျွန်ပညာ သပိတ်မှောက်
မကြောက်တရား သန္နိဋ္ဌာန်။
ဇာတိမာန် အလျှံညီး
မီးတောက်သဏ္ဍာန်။
ဒူးတုပ်လို့ ငုံ့မခံ
မြန်မာဟော့ သခင်မျိုး။
နယ်ချဲ့မာန် အာဏာစက်
ရန်းဖျက် ရိုက်ချိုး။

ထောင့်ကိုးရာ နှစ်ဆယ်ပြည့်
မကွယ်သည့် အလင်းရောင်။
အမိုက်နွံ ကျွန်ဘဝမှ
နိုးထ ခေါင်းထောင်။
ခွင်းခဲ့ကြ အမှောင်
တန်ဆောင်ကွဲ့ ဆီမီး။
ခေတ်တွေသာ ဘယ်လိုပြောင်း
မဟောင်း အံ့ချီး။

တို့ယုံကြည် တို့မြတ်နိုး
တို့လူမျိုး တို့နိုင်ငံ။
ပန္နက်ခိုင် မယိုင်လဲ
စွဲနစ်ရှင်သန်။
သမိုင်းရဲ့ ပဲ့တင်သံ
ဇာတိမာန် သံမဏိ။
တို့မြန်မာ ဂုဏ်ဒြပ်
ထူးမြတ်ပါဘိ။ ။

(အမျိုးသားနေ့သို့)

ကမ္ပည်း

ဝေရက်တောင်
မြင့်ခေါင်သီဟာည်း၊ မိုးထိနီးမျှ
ထီးထီးမားမား၊ တိမ်ထုကြားမှာ
ငွါးငွါးလွင့်လွင့်၊ ကြွားကြွားဝင့်၏။

တောင်စွယ်ချွန်းချွန်း၊ တောင်စွန်းငေါငေါ
တောင်ကြောမတ်မတ်
ခဲကတ်မို့မောက်၊ မိုးသို့ဖောက်၏။

ရေခဲနှင်းရိုင်း၊ တောင်ကိုဝိုင်းလျက်
တိမ်လှိုင်းပင်လယ်၊ တောင်ကိုကွယ်၏။

ဝေရက်တောင်၊ မြင့်ထွတ်ခေါင်ဟု
တောင်တို့သနင်း၊ မြင့်ဘိခြင်းဟု
ဝပ်စင်းဒူးထောက်၊ ဘယ်မကြောက်ချေ
တက်ရောက်အနိုင်ယူ၊ အလံထူသော်
လူသားသမိုင်း သစ်ပြန်တကား။ ။

rS;pduf&efbl

လိုက်ခဲ့လို့ခေါ်
ကျွန်တော်က ငြင်း။
ခေါင်းကိုခါ လည်မညိတ်
ဇွတ်မှိတ်လို့တင်း။

လာခဲ့လို့ခေါ်
ကျွန်တော်က ပြေး။
သွေးလန့်ကာ ခြေကိုရုပ်
နောက်ဆုတ်အဝေး။

ဘိန်းဖြူဆို ဆေးတစ်ရှိုက်
မှေးငိုက်တော့ ရီဝေပြာ။
သူ့အာရုံ သူ့ကွန်ရက်
ရုန်းထွက် ဖယ်ခွာ။
ကြောက်စရာ့ ဝဋ်ပါ
မာယာနဲ့ ကြော့ကွင်း။
မျိုးဖျက်ရန် မူးယစ်မှိုင်းပေမို့
ပိုင်းခုတ်လို့ရှင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

½Sbef;cif;rSuf;EfS

အနာပဆုပ်၊ သွေးပြည်ပုပ်သို့
စက်ဆုပ်နှလုံး၊ ငါရွံ့မုန်း၏။

မြွေဆိုးပါးပျဉ်း၊ အဆိပ်ပြင်းသို့
ရင်တွင်းလှုပ်ခြောက်၊ ငါလန့်ကြောက်၏။

ကာလဒေသ၊ ပယောဂ ဟု
နှိုးဆွဖြားယောင်း၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်
တိမ်းစောင်းသိက္ခာ၊ တစ်ဆိတ်စာမျှ
တဏှာလိုက်မှွန်၊ အမိုက်နွံဝယ်
ကျွံမိမှားမှောက်၊ တရားပျောက်မည့်
တစ်ယောက်သောငါ၊ ဖြစ်မိမှာကို
ငါအရှက်ဆုံး ငါတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

bvhwd, tvG;

လဝါဆို အခါနေ့
လာတွေ့ပွဲ ချစ်သူ့စာ။
တစ်ရွာသူ ဟိုအဝေး
ပျိုလေးက မှာ။
အတွေးနဲ့ ရွှင်စွာ
ရင်မှာတဲ့ ကြည်နူး။
မလေးမောင် ပျော်မဆုံးတယ်
ပြုံးရိပ်နဲ့ မြူး။

ပျိုလေးနွဲ့ မူရာ
သူမှာတဲ့ နေ့။
မလေးမောင် လူညီကြော့မှာ
အသော့နှင် အတွင်လှမ်း
မြန်းခဲ့ပြီလေ့။

မလေးမောင် လမ်းတစ်ဝက်
လှမ်းသွက်သွက် ရင်ကဖို။

ချောင်းအညို ဟိုတောင်ထိပ်မှာ
မိုးရိပ်က ကြို။
ရွာပါနဲ့ ရွှေမိုးညို
ဆိုပေမယ့် ဘယ်အငြိုး။
ပျောင်းပြေစွာ တောင်းပန်လျှိုးပေမယ့်
ချောင်းရေမှာ ပြောင်းဆန်တိုးအောင်
ဆိုးပြီကွဲ့ မိုး။

ဒေါသူပုန် အဟုန်ကြီး
ချောင်းရေစီး လှိုင်းကထန်။
မလေးမောင် သူ့ခရီးမှာ
ဆီးကန့်လန့် ခံ။
ရင်ထဲမှာ ဗလောင်ဆန်
မလေးမောင် မကြံတတ်။
ပျိုလေးခင် နားလည်ကောင်းပါရဲ့
ချောင်းခြားတဲ့ ဇာတ်။

❖ ❖ ❖ ❖

£a`E´

သူ့အကြည့်များ၊ ခွင်းဖြတ်သွားခိုက်
ထိပါးငြိစွန်း၊ မာနပွန်းလည်း
ခွန်းဆန္နတ်လှုံ၊ မတုံ့ပြန်ခဲ့။

သူ့အပြုံးဝေ့၊ ပြက်ရယ်ထေ့ခိုက်
မွှေ့ယမ်းလှုပ်သွန်၊ မာနမွှန်လည်း
စည်းကျွံမှောက်လွဲ၊ မပေါက်ကွဲခဲ့။

ဩော်. . .
မတူခဲ့ပါ၊ သူနဲ့ငါဟု
ခါခါနှိုင်းယှဉ်၊ သည်အသိဖြင့်
"တေမိ" ကျွန်တော် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

uAsmq&mwpfa , muf\ ajzmiftuf

အနန္တ သူရိယရဲ့ မျက်ဖြေလက်ာ
ပဒေသရာဇာရဲ့ တျာချင်း
နတ်ရှင်မင်းရဲ့ ရတုတစ်စ
ဦးပုညရဲ့ တေးထပ်တစ်ပိုင်း
ဆရာမှိုင်းကြီးရဲ့ လေးချိုးကြီးတစ်ပိုဒ်
နှစ်ခြိုက်စွာ စို့သောက်
"ကဗျာ" ဆိုတဲ့ တံခါးပေါက်က
(ကျွန်တော်လေ)
လေးဖက်ထောက်ပြီး ဝင်ခဲ့တယ်။

ရှယ်လီ, ဂျွန်ကိ(တ်)(စ်)
ယိ(တ်)(စ်), ဘိုင်ရွန်
ဆရာသမားတို့ ညွှန်လို့
ကျွန်တော်လေ ဘုရားစူး
ဖတ်ဖူးရုံ ဖတ်ဖူးပါရဲ့
"ဒါလား ကဗျာရေးတဲ့ကောင်တဲ့

ယောင်ချာချာ တောသား
မင်းအလကား, လို့
ခင်ဗျားတို့ နှာခေါင်းရှုံ့လည်း
ခေါင်းငုံ့ပြီး ခံပါမယ်။

❧ "သပြေညို" နဲ့ "နှင်းဆီ"
ဆရာဇော်ဂျီရဲ့ "ဗေဒါပန်း"
ထိုးစိုက်ယူ ရင်မှာလန်းခဲ့ပေါ့
ကဗျာလမ်းမှာ ခပ်ကုပ်ကုပ်လျှောက်
ခြေဖျားလည်း မထောက်ခဲ့
တစ်ယောက်တည်း ကျွန်တော်ရယ်
မော်တယ်လည်း ထင်ပါနဲ့။

❧ တော်လှန် ကဗျာလား
မော်ဒန် ကဗျာလား
ဂန္ထဝင် ကဗျာလား
သမ္ဗဇဉ် ကဗျာလား
လေးချိုး ကဗျာလား
သွေးနှိုး ကဗျာလား
ဘာလား ညာလား

ဗျာမများဘူး
ကျွန်တော်ဟာ တောသား
ရင်ထဲမှာ ခံစားရလျှင်တော့
ရိုးသားစွာ ဇာမချဲ့ပါဘူး
(ဆရာတို့ရယ်)
ကြိုးစားကာ ကဗျာဖွဲ့။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

tydrufwvpf&m (5)

အိပ်မက်တစ်ရာ၊ ဝေဒနာကို
ရင်မှာတိမ်းဝှက်၊ အသိမ်းခက်၍
ခွန်းမြွက်လက်ာ၊ ဖွဲ့ချင်ပါလည်း
ကာရန်အလှ၊ ရှာမရ၍
ဆွံ့အ,နေခဲ့ ပြန်တကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

oufao

သူမသိလေ
ရှိပါစေတော့။

သူ မမြင်ပေ
ထင်ပါစေတော့။

သူ မကြားချေ
ထားပါစေတော့။

ရင်၌ဝေဖြာ၊ စေတနာကို
ကိုယ်သာအသိ၊ ကြည်နူးမိ
ပီတိပန်းတို့ တဝေဝေ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

rkwfbkt:oH

နွေတံလှပ်အောက်၊ သွေ့ခြောက်သယောင်း
သဲချောင်းဖြူလွ၊ ပူလွှန်းစွလေ
ရေစ မမြင်၊ ညှိုးရိပ်ဆင်လည်း
ရင်ခွင်သစ်မိုး၊ မုတ်သုံနှိုးသော်
ငြိုးငြိမ့်ရေစီး၊ တေးနွဲ့ ညည်းလျက်
ခရီးတစ်ဖန် လှလိမ့်မည်။

လောကခံနွေ၊ ဒေါမာန်ခြွေ၍
ညှိုးကြေခွေလျ၊ နွေဘဝဝယ်
ရင်မှသည်စမ်း၊ သွေ့ခြောက်ခန်းခဲ့
နွမ်းရိပ်ပြေနှိုး၊ မုတ်သုံမိုးရယ်
ဖြိုးဖြိုးစွေရွာ၊ ရင်ထဲလာ၍
ဘယ်ခါ အလှ ဆင်မည်နည်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

armifaumuf

သူ့အမည် မောင်ကောက်
လူပျိုပေါက် ရှိရှာပြီ။
ပြုံးယောင်ယောင် မျက်နှာပေးနဲ့
အေးဆေးလှသည်။
ဦးနှောက်က စံမမီ
ဉာဏ်ရည်မှာ သုည။
အတိတ်ကံ ကြုံခဲ့လို့
နုံနဲ့ ရှာရ။

အလှူအိမ် ရေခပ်တော့
မနေတတ် သူရောက်လာ
ဝိုင်းဝန်း ညီညာ။
လုပ်အားနဲ့ ဝင်ပါ
ခင်စရာ မောင်ကောက်။
စေတနာ သူ့ရင်ထဲ
ကဲလို့ လျှံမောက်။

မောင်ကောက်ရေ ခဏလောက်
အိမ်ပေါက်က လှမ်းလို့ခေါ်။
ခိုင်းရာရာ သူမငြင်း
မပျင်း သူပျော်။
ငွေစလေး ရရှာသော်
ပြစရာ မော်မဆုံး။
သူ့ဘဝ သူကျေနပ်
မြတ်တဲ့နှလုံး။

မောင်ကောက်လေး သူခမျာ
စံမမီ ဉာဏ်ရည် မပြည့်ပေမယ့်
ရှိခဲ့စေတနာ။
သနားမှု ကရုဏာ
ပြုရှာကြ အများ။
သူ့အမည် ပညတ်များ
မှားခဲ့လေလား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

t &wSv&m;

ငါမမွေးမီ
အတီအတော၊ ရှေးပဝေက
ဤမြေကမ္ဘာ၊ ရှိနှင့်လာ၏။

မင်းမမွေးခင်
ရှေးအသင်္ချေ၊ ကပ်ကမ္ဘေက
ဤမြေတည်ဖွဲ့ ရှိနှင့်ခဲ့၏။

ငါမရှိလည်း
ရှိဦးမည်မှာ၊ ဤကမ္ဘာတည့်။

မင်းမရှိလည်း
ရှိဦးမည်ပေ၊ ကမ္ဘာမြေတည့်။

ငါတို့တစ်တွေ၊ မရှိပေလည်း
ဤမြေကမ္ဘာ၊ ရှိနေမှာက
သေချာပါဘိ သူငယ်ချင်း။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

avQmufvSf&Sbefb0reSf

ဖဝါးအောက်ဝယ်
ကျောက်ခဲဖုထစ်၊ မပြေပြစ်မှ
စိတ်ညစ်ရှုတ်ချ၊ သည်လမ်းမ။

လျှောက်သည့်လမ်းမှာ
ဖြောင့်တန်းမရောက်၊ ကွေ့လိမ်ကောက်မှ
ထောက်ပြလက်ညှိုး၊ သည်လမ်းဆိုး။

လာသည့်လမ်းမှာ
ဆူးပန်းမြက်ရိုင်း၊ ချုံနွယ်သိုင်းမှ
စိတ်တိုင်းမတွေ့၊ သည်လမ်းကွေ့။

သွားသည့်လမ်းမှာ
စိမ့်စမ်းနွံဗွက်၊ လှမ်းရခက်မှ
စိတ်ပျက်ငြင်ငြို၊ သည်လမ်းအို။

အမှန်ဆိုသော်၊ ဤလမ်းပေါ်သို့
ခေါ်ငင်သည်လည်း၊ မရှိဘဲနှင့်

အားခဲလျှောက်လာ၊ တစ်ယောက်ငါ
ငါပင်ရွေးချယ်၊ သည်လမ်းသွယ်
သည်ဝယ်သည်လမ်း၊ ဘယ်သို့ပန်း
ကြမ်းကြမ်းနုနု၊ ဘယ်မမှု
အန်တုလက်ခံ၊ ဘဝမှန်
ရှန်းကန်ရမည် သာတကား။ ။

❖ ❖ ❖ ❖

cspfaomuAsm

တိမ်ထဲမှာ ကဗျာ
ပျံလာတဲ့ ငှက်ကလေး။
လေဆန်မှာ တောင်ပံဝင့်
မိုးမြင့် အဝေး။

ရေထဲမှာ ကဗျာ
ကူးလာတဲ့ ငါးကလေး။
ခုန်ပျံကာ လှိုင်းခိုစီး
ခရီးဆန့်သေး။

ရင်ထဲမှာ ကဗျာ
ကာရန်က ချိုအေး။
အလင်္ကာ သံသာနွဲ့ရယ်က
တေးဖွဲ့သီ ရင်ခွင်နှံ့
ပျံ့ပြီကွဲ့လေး။ ။

a&cla&jrcHaorSf

ရေမှုတ်တစ်ရိုး၊ သောက်ယူချိုး၍
ညှိုးရိပ်ပြေစင်၊ အားသစ်ဝင်ခဲ့။

ဆန်ဖြူတစ်ဆုပ်၊ ကြိုချက်ပြုတ်၍
ဝမ်းကြုတ်အူမွှေ၊ အဆာပြေခဲ့။

လမ်းလေးမှုန်မွှား၊ စမ်းလျှောက်သွား၍
ကျော်လွှားကွေ့ကောက်၊ ခရီးရောက်ခဲ့။

ရေကြည်လည်းလျှံ၊ ဆန်အိုးလည်းပြည့်
ကြည့်လေမြင်ဦး၊ လမ်းတို့ဖြူးလျက်
ကြည်နူးရိပ်ဖြာ၊ သည်နေ့ခါဝယ်
လာခဲ့ရေးရေး၊ ဟိုအဝေးက
ရေအေးတစ်မှုတ်၊ ဆန်တစ်ဆုပ်နှင့်
သေးနုပ်မှိန်မှေး၊ လမ်းကလေးတို့
ကျေးဇူးဂုဏ်မြ၊ အောက်မေ့လှ၍
ခဏထိုခိုက်၊ သတိစိုက်ခဲ့
မြေဦးငုံ့ခါခြေ မြသည်ကို။ ။

t ydrf u fvpf&m a&Tu Asm

- စိတ်အနာ ခဝါချပါလို့
  ကဗျာအလှ ကာရန်စီ။

- အိပ်မက်တွေ ခါခါမက်
  မျှော်လင့်ရက်ရှည်။

- တစ်မိုးသောက် ပန်းနေခြည်
  ဆမ်းလေပြီ ရွှေအတိ။

- ကဗျာမြေ ရွှေတလင်းမှာ
  ဝင်းဝင်းအိအိ။ ။

❖ ❖ ❖ ❖